XXXIII. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. JÚNIUS 9.

Ludas Matyi

— *A csillagok túl messze vannak…*

KEDVES LUDAS!

VAN SZERDA IS...

Ugye sokan emlékeznek még a Ha kedd van, akkor ez Belgium című filmvígjátékra? Nagy siker volt a mozikban, s a televízió is vetítette. Egy Európán végigszáguldozó amerikai turistacsoport kalandjairól szól. Mostanában egyre sűrűbben jut eszembe a film egyik figurája. Az a turista, aki üres bőrönddel indult útnak és tele kofferral tér haza: lelkes szuvenir-gyűjtőként ugyanis minden útjába eső szállodából, étteremből, eszpresszóból magával viszi a törülközőt, a hamutartót, az evőeszközt. Amit lehet...

Eszembe jut, mert, sajnos, eszembe juttatja a mind nagyobb méreteket öltő magyar „szuvenirgyűjtő-mozgalom". Panaszkodik a MÁV: több millió forint értékű villanykörtét lop el a vonatokból a tisztelt utazóközönség egy év alatt. (Még azzal a ténynyel sem törődve — nyilván tájékozatlanságból —, hogy ezek speciális, csak a vonatokban használható villanykörték). A Déli pályaudvar nemrég épült új mellékhelyiségeiben azért nem tartanak szappant, törülközőt — inkább egy nénit, aki kikölcsönzi —, mert azt a kedves vendégek folyton elvitték, válaszolták a múltkor egy lapunkban megjelent panaszra.

Az új lakótelepek modern liftjeiből, lépcsőházaiból rendszeresen kiszerelik a villanykörtét, de minden egyebet is, ami csak kiszerelhető. A mozik mosdóhelyiségeiből is „meglovasítják" a frissen felszerelt kézszárítókat, több helyen még a nézőtéri széksorok textilbevonatát is kivágják, hazaviszik.

A Nők Lapja 21. számában nyilatkozik a nemrég szépen újjáalakított Abbázia étterem vezetője: „...a kedves, érdeklődő pestiek sorra elhordják a zsebbe, táskába elhelyezhető kellékeket. Eddig ‚csak' hetven szettünk hiányzik. A krómozott vécépapírtartókat szintén leszerelték. (Nincs határa a leleményességnek, meg a szuvenirgyűjtésnek...) Szóval, csak azt szeretném mondani, hogy a színvonalat ne csak a mi dolgozóinktól követeljék meg." (Itt legfeljebb egy dolog sántít: alig hiszem, hogy az Abbáziát csak pestiek látogatják, hogy a — finoman — szuvenirgyűjtésnek nevezett vétekben a vidékiek kivétel nélkül ártatlanok.)

Sajnos, a sor folytatható, a köztulajdon önkényes magántulajdonná alakítása más nyilvános helyeken is folyik.

Ha kedd van, akkor ez Belgium, ám legyen. De van hétfő is, szerda is, csütörtök, péntek, szombat és vasárnap is. A közösség tulajdonát dézsmáló nem sokat törődik a naptárral, neki mindig aznap kell, amit aznap csenhet el. Legjobb esetben azzal vígasztalja a lelkiismeretét: „fogyóeszköz" úgyis. Nem tudom, hogy, de valamilyen eszközzel el kellene érni: inkább a dézsmálók dézsmálási kedve és lehetősége fogyjon.

Barabás Tamás

SÖRT REGGELIZZÜNK?

Május végi napsütés. A Berlin étterem kertjében reggelire kávét, vajat kér a vendég. A pincér:

— Ide csak sört hozhatok.

— Reggelit nem?

— Azt csak a belső helyiségben lehet fogyasztani. Itt csak sört.

— Miért?

— Rendelkezés.

— Kinek a rendelkezése?

— A vezetőségé.

Ha a Berlin teraszát legalább sörkertnek hívnák...

(p.)

TUCAT-ÜGY

Legutóbb Pesten, egy patinás üzletben konzervnyitót kerestem, de nem volt. Hogy üres kézzel mégse távozzak, fából készült ruhacsíptetőket tettem a kosaramba, pontosan tizenkettőt. A kasszához érve, a pénztárosnő számolni kezdi a csíptetőket, én, hogy megtakarítsam neki ezt a munkát, azt mondom: „Éppen egy tucat". Ő azért folytatja, bis is fejezi a számolást, majd méltatlankodva: „Ez tizenkettő!" Én: „Igen, egy tucat!" Ő (értetlenül): „Mit mond?"

Valójában én nem értettem, amit ő mondott. Legalábbis nem tudtam felfogni. Pedig komolyan mondta. Lehetséges, hogy egy üzletben — egy „kereskedelmi egységben" — ne ismerjék a tucat szó jelentését? Lehetséges.

Dr. Ungár György
1161 Bp., Rákóczi út 4.

Az olvasó megkérdezi...

...hol kapható négyszemélyes Autopress kávéfőzőhöz felső szűrő?

Raffai Ferencné
6932 Magyarcsanád, Budai Nagy Antal u. 14.
és Gazdag Bonaventuráné
6764 Balástya, Kossuth u. 24.

...műanyag-tartályos permetező géphez hol lehet vajon gumiharang tömítést kapni?

Csapó Sándor
2472 Kajaszó, Rákóczi u. 29.

...nagyméretű fali subaszőnyeg készítéséhez szükségem lenne olyan nyersszínű szöszfonalra, amellyel a Domus áruházakban látható subaszőnyegek készülnek, de amelyet áruházakban és Röltex-boltokban hiába keresek. Ugyan hol kapható?

Legényné Csikós Aranka
5123 Jászárokszállás, Csokonai u. 20.

...környékünkön sehol nem lehet Mister Baby cumisüveget és cumit kapni, hátha az országban valahol másutt van?! Háromhónapos kisfiamnak lenne rá szüksége!

Baranyai Lajosné
7562 Segesd, Vöröshadsereg u. 27.

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Füst a Népstadion körül

A fenti címmel megjelent észrevétel (Ludas, 16. sz.) jogos. Most készül a kiviteli terve egy modern, gáztüzelésű kazánháznak, amely a panaszokat megszünteti majd. Kivitelezési határidő: 1979—80. Addig is intézkedtünk a környezetszennyeződés csökkentésére: a Keleti pályaudvaron a Verseny utca felől látható nagy kéményre dolgozó kazánházat átállítottuk olajtüzelésre.

Dr. Németh István
MÁV

Egy község, amely „nincs"

Válaszolunk a fenti című (Ludas, 18. sz.) cikkre: tekintettel arra, hogy a nevezett országos közút Ópusztaszer község közelében nem halad át lakóhely-jellegű szakaszon, nem lehetett helységnév jelzőtáblát elhelyezni, mert a hozzákapcsolt tilalmak betartására nem lenne ésszerű kötelezni a gépjárművezetőket. A probléma megoldására 1974-ben az országos közútból kiágazó és a község belterület-jellegű részén elhelyeztünk egy útirányjelző (tehát nem helységnévjelző) táblát. Ezt azonban az illetékes községi tanács kérésére 1975. augusztus 18-án eltávolították. Helységnévjelző tábla elhelyezésére a továbbiakban sem lesz lehetőség, de az utazóközönség jobb tájékoztatása érdekében 1977. május 31-ig a község szélein közigazgatási határt jelző táblákat helyezünk el.

Nagy Sándor
KPM Közúti Igazgatóság
6801 Hódmezővásárhely

Leveleslädánkból

A szép, új békásmegyeri lakótelepen elkészült az első játszótér, írja Háromszéki Istvánné (1038 Bp., Kabar u. 4), háromgyermekes családanya, de az örömből sajnos üröm lett, mert az egész

JÁTSZÓTERET LEBETONOZTÁK,

a mászóka alatti részt is. Levélírónk egyik kislánya leesett a mászókáról és a betonon szétzúzódott a szája. Kéri: legalább a mászóka alatt törjék fel a betont és szórassanak oda homokot, mielőtt még néhány pici megsebesül.

Padányi Lajos (2092 Budakeszi, Erdő u. 64.) a

BUDAPEST UTCAJEGYZÉKE

című tájékoztató új kiadását sürgeti, minthogy a jegyzék immár ötéves, ezidő alatt igen sok új utca keletkezett, sok réginek a neve megváltozott, közérdeket szolgálna tehát a jegyzék felújítása.

Répánszki András debreceni (Kossuth u. 20.) olvasónknak a fővárosban, a Fehérnemű Ipari Szövetkezet Lenin krt. 120. alatti fiókjával volt kellemetlen kalandja. Március 15-én megrendelt, egyhónapos határidőre vállalt inge április 15-re sem készült el, mert a kiválasztott anyag közben elfogyott. Ekkor másikat rendelt, „soron kívül kész lesz", ígérték, de nem lett kész. Ha már Pesten volt, rendelt még egyet. Ám a végén a két megrendelőlapon szereplő 638 Ft helyett 918 Ft-ot fizettetett vele a szövetkezet. Különös „utókalkuláció"?!

HETEK ÓTA „VADÁSZIK"

Galla Kovács Ágnes Nem vadásztam Tanzániában című könyvére Fáy Károly (1143 Bp., Egressy út 1/e), de még antikváriumokban sem található példány. „Kérdezem, ha már nem mérték fel előre a várható érdeklődést, ma, amikor Afrika múltja, jelene és jövője a közvélemény érdeklődésének középpontjában áll, mi az akadálya a nagy érdeklődés kielégítésének például újbóli kiadás révén?" — írja olvasónk.

Nagykanizsáról panaszolja Jakabfy Sándorné (Dózsa György u. 17.), hogy utcája és a Sikátor utca sarkán a Vízművek még a télen felbontotta az úttestet. Azóta

EGY VASAKNA KIÁLL A BETONBÓL,

és körülötte gödör van. Itt zajlik a város legnagyobb teherautóforgalma, óriási csattanással zökkennek át a járművek e buktatón, az este beérkező buszok számtalanszor leállnak a zökkenés után, egy motorkerékpáros már fel is bukott itt és megsebesült. A Városi Tanács műszaki osztályán olvasónk hetenként bejelenti a panaszt, de mindig ezt a választ kapja: „Tudunk róla, de sajnos nincs kapacitás!" Nem lehetne addig is, amíg lesz kapacitás a buktató eltüntetésére, legalább körülkeríteni azt és nem engedni rá a forgalmat?

KÉPESLAPOT VÁSÁROLNI

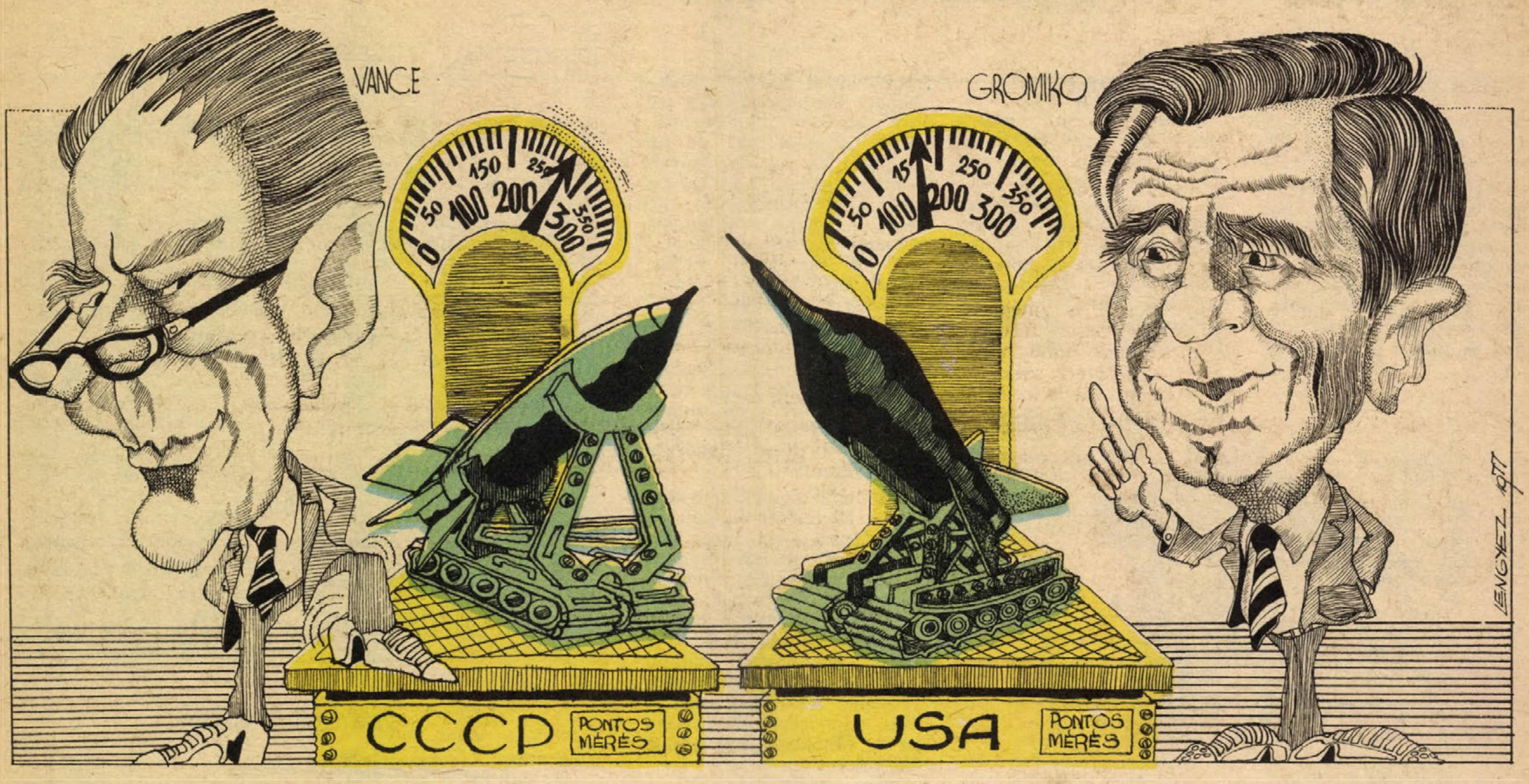
szeretett volna Farkas Béla kaposvári olvasónk (Erkel u. 20.) Hollókőn, ahol a többi közt Kelemen Ferenc fafaragó népművész munkáit tekintette meg. Sajnos, ezekről a szép munkákról nincsenek képeslapok, olvasónk erre a hiányosságra hívja fel a Képzőművészeti Alap Kiadóvállalatának figyelmét.

Ehneth Sándorné (2131. Alsógöd, Fürst S. u. 14.) panaszolja, hogy Alsógödön, amelyet most már Göd nagyközségnek hívnak,

MEGSZÜNTETTÉK A GÁZKIADÁST

az országúti telephelyen. Most hetenként kétszer, egy-egy órában, másutt és — tíz forintért drágábban árulják a gázt. De el lehet menni gázért Felsőgödre is, nyolc kilométernyire —, miközben Alsógödön két utcában hat helyen is mérnek szeszt. (Ugyanakkor tejbolt, péküzlet nincs.)

MÉRLEGCSALÁS

JOGTUDAT

Kisebb társaság verődött össze tegnap este nálam: Hammurabi, Bölcs Salamon, Werbőczi István voltak a vendégeim. Váratlanul mellüknek szögeztem a kérdést:

— Uraim, van önöknek jogtudatuk?

— Én írattam meg az emberiség legelső törvénykönyvét Babilóniában! — büszkélkedett Hammurabi.

— Bölcs ítéleteim tettek híressé! — Így Salamon király.

— Négyszáz évig ültem törvényt itt! — döngette a mellét Werbőczi, jobbágyok röghözkötője, a feudális jogok szakértője.

— Akkor kérem, hallgassák meg Háznélküli János históriáját.

És elmondtam egy árverés hihetetlen történetét, úgy, ahogy a Képes Újságban olvastam:

— Háznélküli Jánosnak tavaly ilyenkor még háza is volt, földecskéje is, 800 ölnyi. Azóta mindkettőt elárverezték. Tizenötezer forintért. Ebből is látszik, hogy az ingatlan nem a Gellérthegyen van, mert úgy hírlik, ott már hatezret is megadtak egyetlen ölért. A mi Jánosunk Bordányban él, Szeged mellett, a tanyavilág homokjában. Napszámból él: favágásból, kaszálásból. Egyszer a föld szélén hagyta a kaszát, belelépett egy ló, elvágta a lábát, s belepusztult. Így állítja a lovasgazda, aki törvény elé citáltatta. János, szegény, hiába bizonygatta, hogy nem lehetett így, mert se a kaszán, se a földön nem maradt vérnyom, a ló árát, meg a perköltséget mégis a nyakába varrták. Fellebbeznie kellett volna, kérelmeznie, de nem tette, mert járatlan a törvényekben. És nem is fizetett. Miért? Talán el sem hiszik, uraim, de egy öreg favágó napszámjából igen nehezen kerekedik ki egy ló ára... Végül is, hétesztendős huzavona után, a kamatokkal megtetézett tartozás fejében 1976 nyarán dobraverték János házát, földjét. Mindene a lovasgazdáé lett, aki többször megfenyegette, sőt, meg is verte őt...

— Ennyi? — kérdezte Werbőczi, amikor elhallgattam.

— Tulajdonképpen csak ennyi: egy öreg, elesett, magános, írástudatlan embernek idegen fészerekben kell éjszakáznia. Valójában nem is olyan nagy ügy. Volt, aki egy országot adott volna egy lóért. János csak a házát adta...

A két öreg király tűnődve hallgatott. Werbőczi, jobbágyok szomorítója, méltatlankodott:

— Uraim, nem értem, mi itt a probléma? Minden szabályszerűen történt!

Salamon bölcsessége áthidaló megoldást keresett:

— Vágják ketté azt a házat!

— Uram, király, ha arra a házra nem karddal, de piszkafával rávágnának, menten összerogyna, olyan rozoga.

— És mit mond tudós barátom, a szegedi bíró?

— Azt mondja: *„Annyi jogtudata ma már minden felnőtt embernek van, hogy a számára nem megfelelő bírói ítélet ellen fellebbezni lehet."* Meg azt is mondja: *„Kétségkívül, a dolognak rossz az optikája."*

— Szemész az illető, vagy ítész?

— Szeretünk szivárványosan szövegelni, királyom.

— Azt mondd meg, miért nincs a te Jánosodnak magához való jogtudata?

— Honnan lenne? Könyvből nem olvashatja ki, mert analfabéta. A Jogi esetekből nem tanulhatja meg, mert nincs televíziója. Csak két keze van, azzal jár napszámba. Munkabérül néhány tányér ételt, pár pohár bort, s olykor egy húszast fizetnek neki. De az senkinek sem jut eszébe, hogy azt mondaná: fogja, jó ember, itt van magának egy darabka jogtudat is, de aztán nehogy a kocsmába vigye!...

Babilónia bölcse, a hallgatag Hammurabi, imagyen szóla ekkor:

— Az istenek azért adták a királyoknak a királyságot, hogy az erős ne nyomhassa el a gyengét.

— Ez egy nagy igazság, uram. Csakhát Bordányban nincsenek királyok. Van ezzel szemben számos Szerv, Szervezet, Bizottság, Intézmény, Testület. De eddig valahogy egy sem tudott ezzel a Jánossal törődni. Most már szánnák, segítenék, de azt mondják: késő. A hatóság: csupa jóság. A tanács még, pénzt is adott neki karácsonyra. Ahelyett, hogy tanácsot adott volna, jóval korábban... Uraim, hát tényleg nincs, aki Jánoson segítsen?

— Kell lenni olyan törvénynek! — mondta mély meggyőződéssel Hammurabi.

— Kell lenni olyan bírónak! — szögezte le Salamon király. Werbőcziben fortyogott a méreg:

— Uraim, uraim, nem értem önöket! Lássák be, hogy az ügyben minden a legszabályosabban történt. Magam sem ítélkeztem volna másképp!

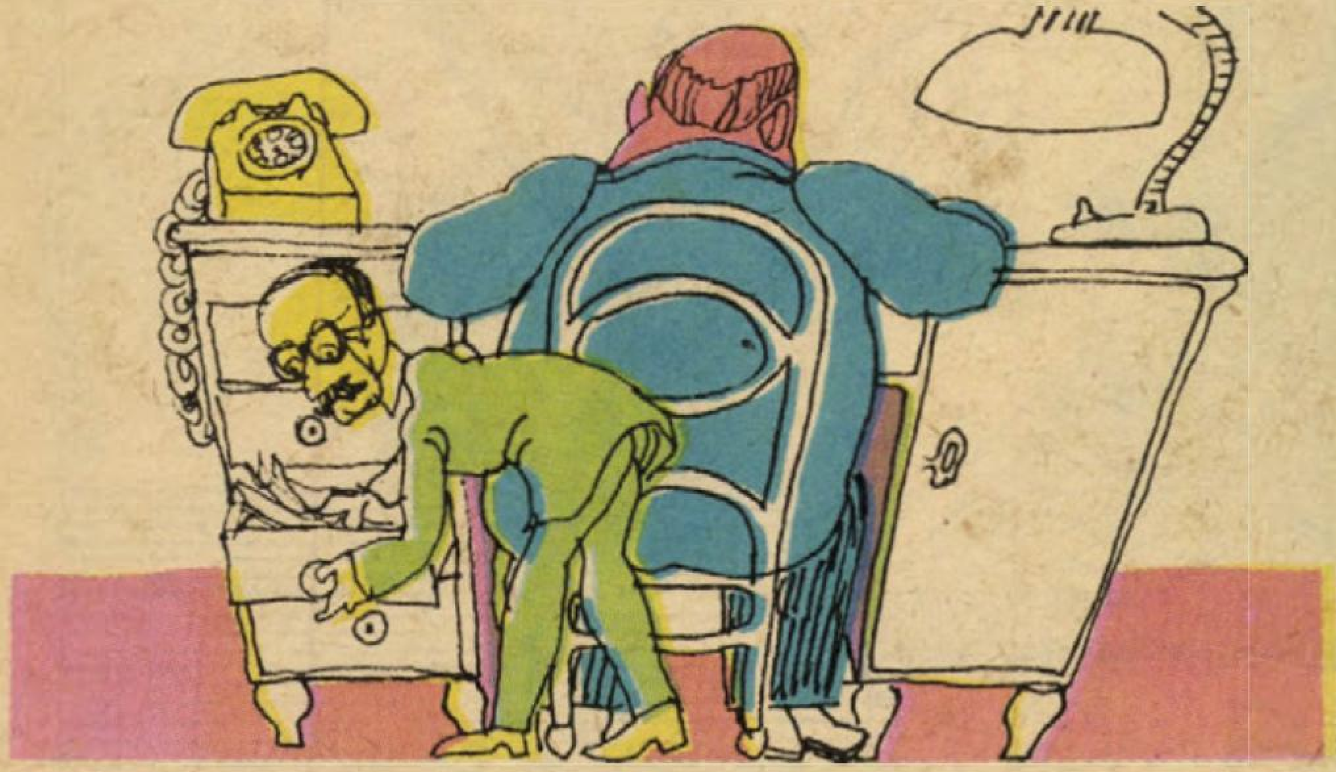
Radványi Barna

Levélváltás a „melléfogás”-ról

Kedves Szerkesztő úr!

Nem bírom tovább szó nélkül hagyni, hogy ön állandó jelleggel — minden kisebb-nagyobb gazdasági „melléfogásért” — a belső ellenőrzést marasztalja el. Ez nagyon kényelmes állásfoglalás, mert a belső ellenőr csak beosztott dolgozó: azt kell vizsgálnia, amire a főnökétől utasítást kap. A főnök a rá nézve

kényelmetlen vagy kedvezőtlen témát nem vizsgáltatja meg a belső ellenőrrel.

Mint belső ellenőr, tapasztalatcserén voltam egy társvállalatnál. Az ottani belső ellenőr azt mondta, hogy az ő fizetése azért sokkal magasabb, mint az enyém, mert ő régen ott van és tudja, hogy kit és hogyan kell ellenőrizni. „Nekem pedig az az előnyöm — érveltem —, hogy nem régóta dolgozom a vállalatnál és reális álláspontjaimat nem befolyásolják esetleges szubjektív tényezők.” Ő azt válaszolta: „Jól nézhet ki akkor a maga főnöke, mert így olyan intézkedésre kényszerítheti a jelentéseivel, ami számára „kényelmetlen.” Azt feleltem: „Ezzel is a főnökömet védem.” Mire ő: „És magát ki fogja megvédeni?”

Neki volt igaza.

Kedves Olvasónk!

Abban viszont önnek van igaza, hogy némelyik főnök valóban nem érti meg, hogy a belső ellenőrzés az ő és a vállalata érdekeit szolgálja. Abban azonban, hogy én „minden kisebb-nagyobb gazdasági melléfogásért” a belső ellenőrzést marasztalom el, egyáltalán nincs igaza. Nem lehet ugyanis — az ön tapintatos kifejezésével élve — „melléfogásnak” elfogadni ötszázezer forintot meghaladó jogellenes árbevételt, amelyet cikkemben (Ludas 17. szám) árdrágításnak neveztem. Ismételten leszögezem: a *belső ellenőrzés* mindenhol megelőzhetné a jogtalan haszonszerzést és az ezt követő gazdasági bírságot. Azt írtam, hogy: „*Úgy látszik, a belső ellenőrzésnek rengeteg a dolga és mindenre nem terjedhet ki a figyelme.*” Örülök, hogy ön megértette az ebben rejlő gúnyt és védi a mundér becsületét: annak a belső ellenőrnek ad igazat, aki azt vizsgálja és azt jelenti, ami a főnökének tetszik.

Pedig, amíg a társvállalati kollégája ki nem oktatta önt és a maga kárán meg nem tanulta a „simulékony” ellenőrzést, addig hivatásának és beosztásának megfelelően belsőellenőrösködött. Ön szerint tehát legyen olyan a „melléfogás”, hogy tudjunk róla, de ne vegyük észre. És legyen esetleg gazdasági bírság is, akár több millió, amit jó, ha a népi ellenőrzés ugyancsak nem vesz észre, de ha észreveszi, akkor legfeljebb fizetünk a „melléfogásért”. Elvégre mindenben van kockázat. Lehet, hogy kilencszer nem derül fény a „melléfogás”-ra, mert a főnök szerint a belső ellenőrzés jól dolgozott. Tizedszer fény derül rá, mert a külső ellenőrzés jól dolgozott.

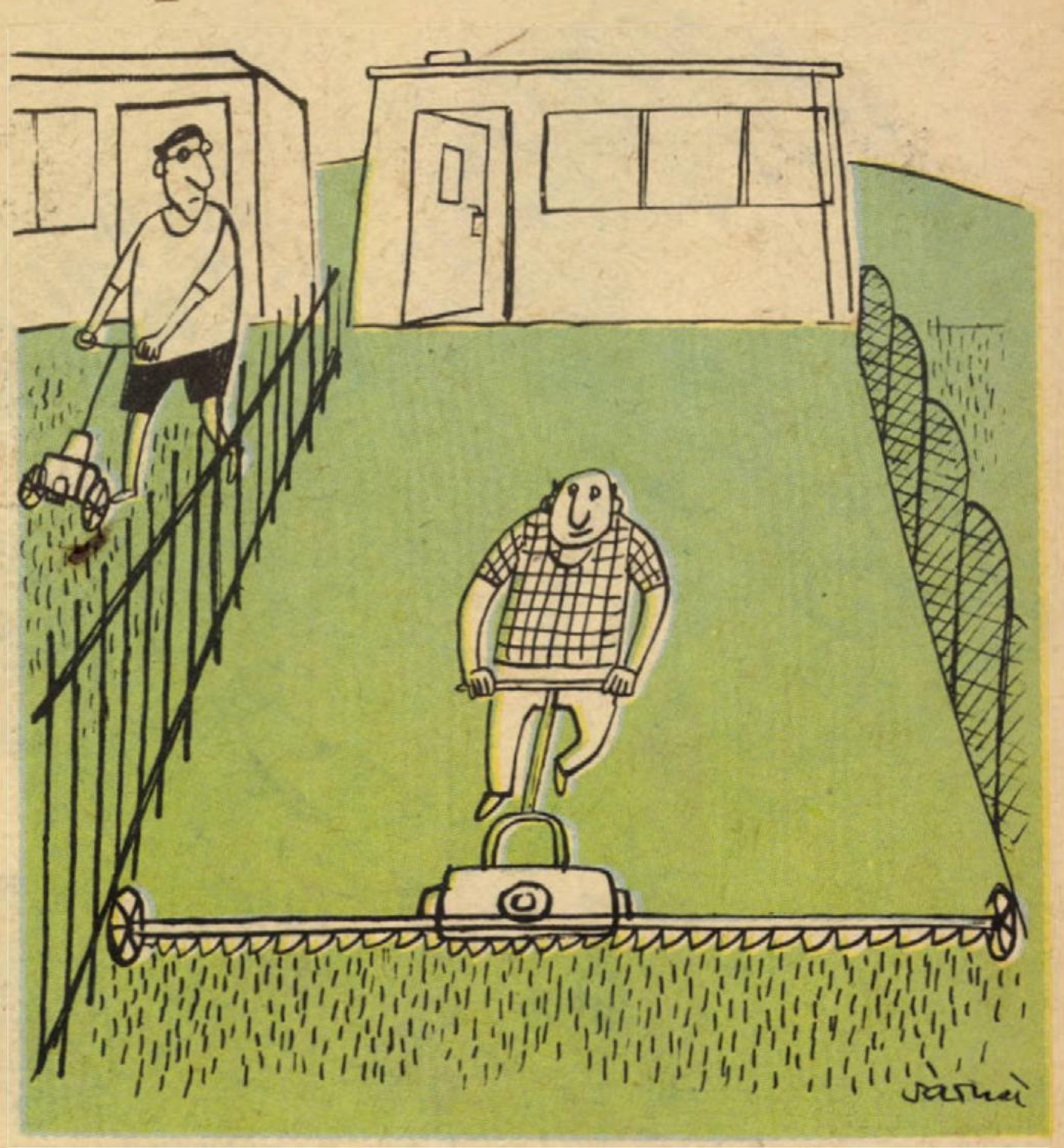
Az ön jó szándékú levele csak megerősít abban a véleményemben, hogy koránt sincs minden rendben a belső ellenőrzést illetően. Most már nemcsak a „minden kisebb-nagyobb melléfogásért” marasztalom el a belső ellenőrzést, hanem azért is, amire önt megtanították. Azaz: kit, hogyan kell ellenőrizni úgy, hogy az a főnöknek ne legyen kényelmetlen.

Ez az ötletes megoldás a belső ellenőrzésnek sem lehet kényelmetlen, ha a tevékenységéből eredő károkozást (téves kalkuláció, jogellenes árbevétel stb.) szemérmesen átkeresztelik gazdasági melléfogásnak. Így a kecske is jóllakik és a főnök is meg lesz elégedve. Ha pedig netán lelepleziк, megadóan vállalja a gazdasági bírságot.

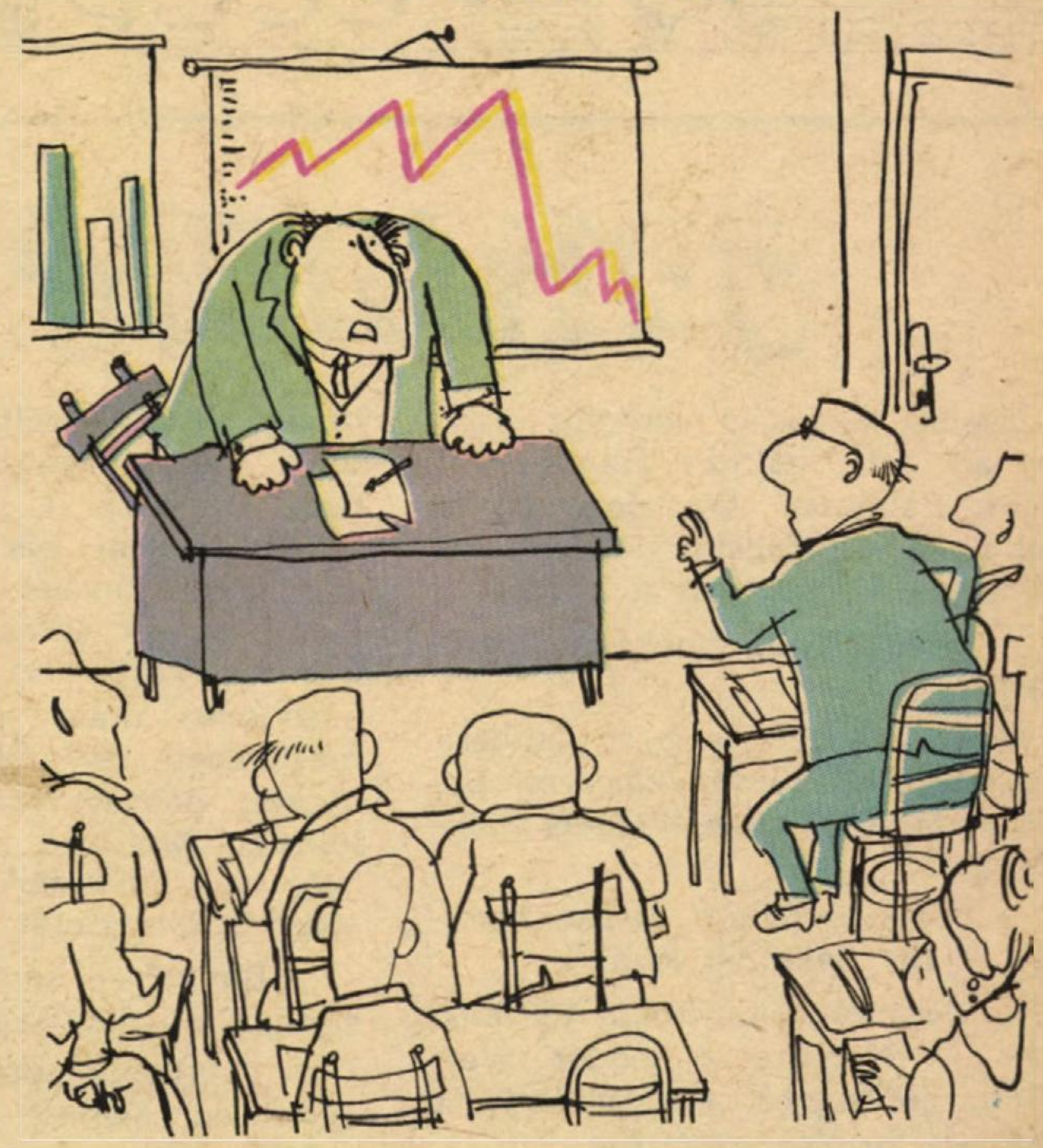
A világért sem szeretnék azonban az általánosítás hibájába esni. A főnökök és a belső ellenőrök többsége bizonyára kifogástalanul munkálkodik. De azt sem hiszem, hogy egyedül csak az ön társvállalati kollégája, valamint a főnöke olyan megalkuvó, mint amilyen. Hiba volna, ha ezt hinném. Sőt, melléfogás volna.

Földes György

ÚJITÁS

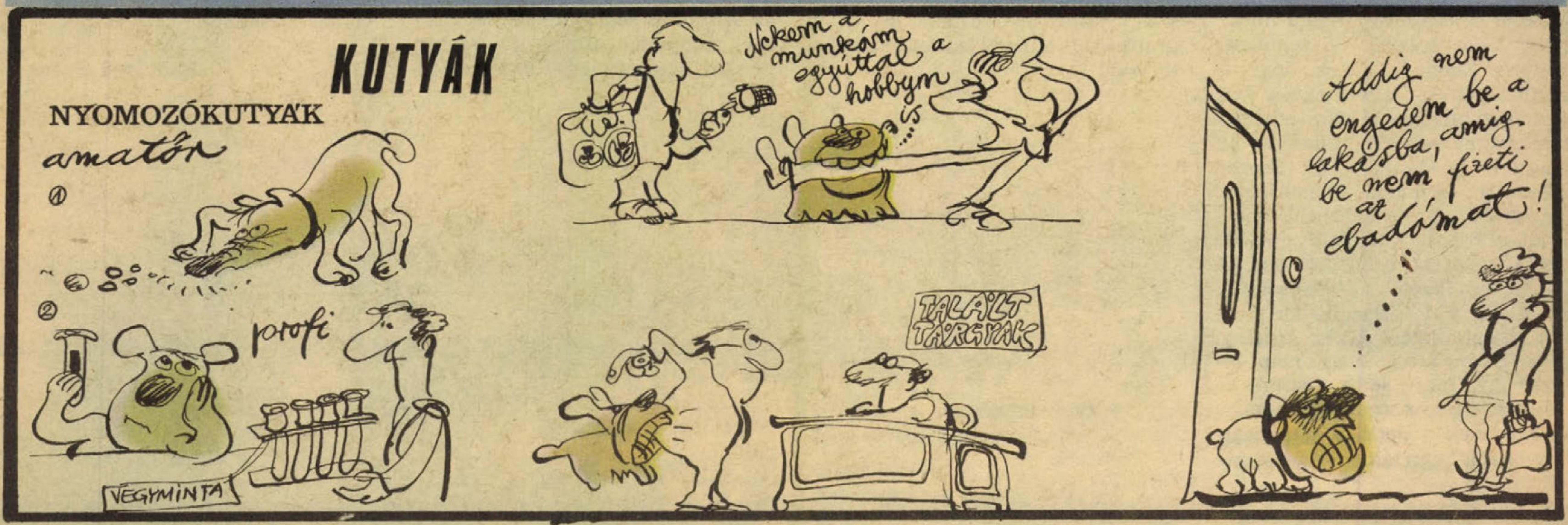
VEZETŐKÉPZŐ ISKOLA

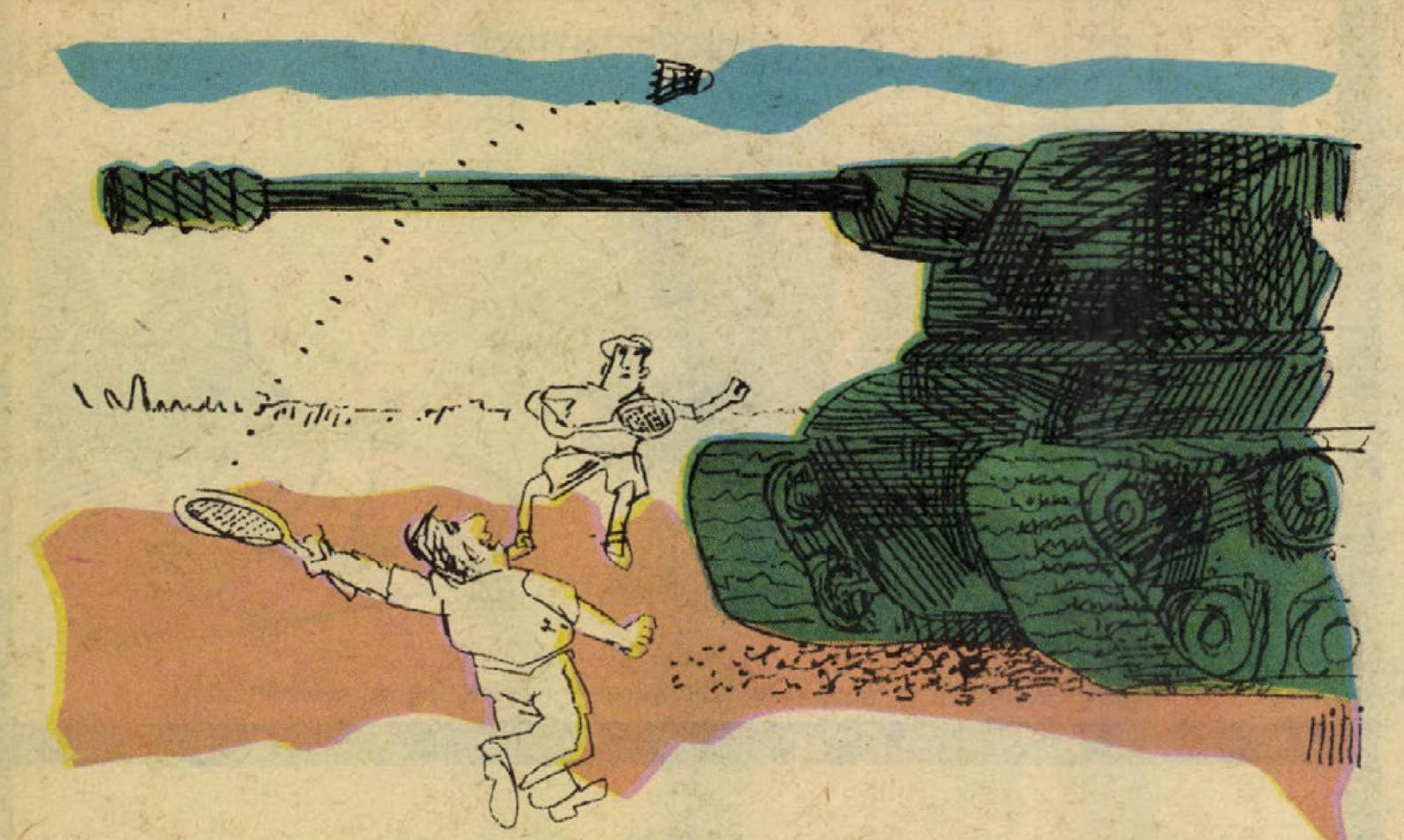
– Hogy merészel beledumálni az előadásomba?!

Mindenki iskolája

Sajdik Ferenc rovata

ENYHÜLÉS

LOMTALANÍTÁS

A liftajtón megjelent egy kézzel írott hirdetmény:

„Folyó hó 20-án lomtalanítás lesz. Kérjük a kedves lakókat, felesleges holmijaikat helyezzék el a kapu előtt a járdán, mert elviszik. A házfelügyelő.”

Megörültem ennek a hírnek: az évek során annyi felesleges limlom gyűlt össze a lakásban, most végre megszabadulhatok tőlük. Limtelenítés lesz. Illetve lomtalanítás.

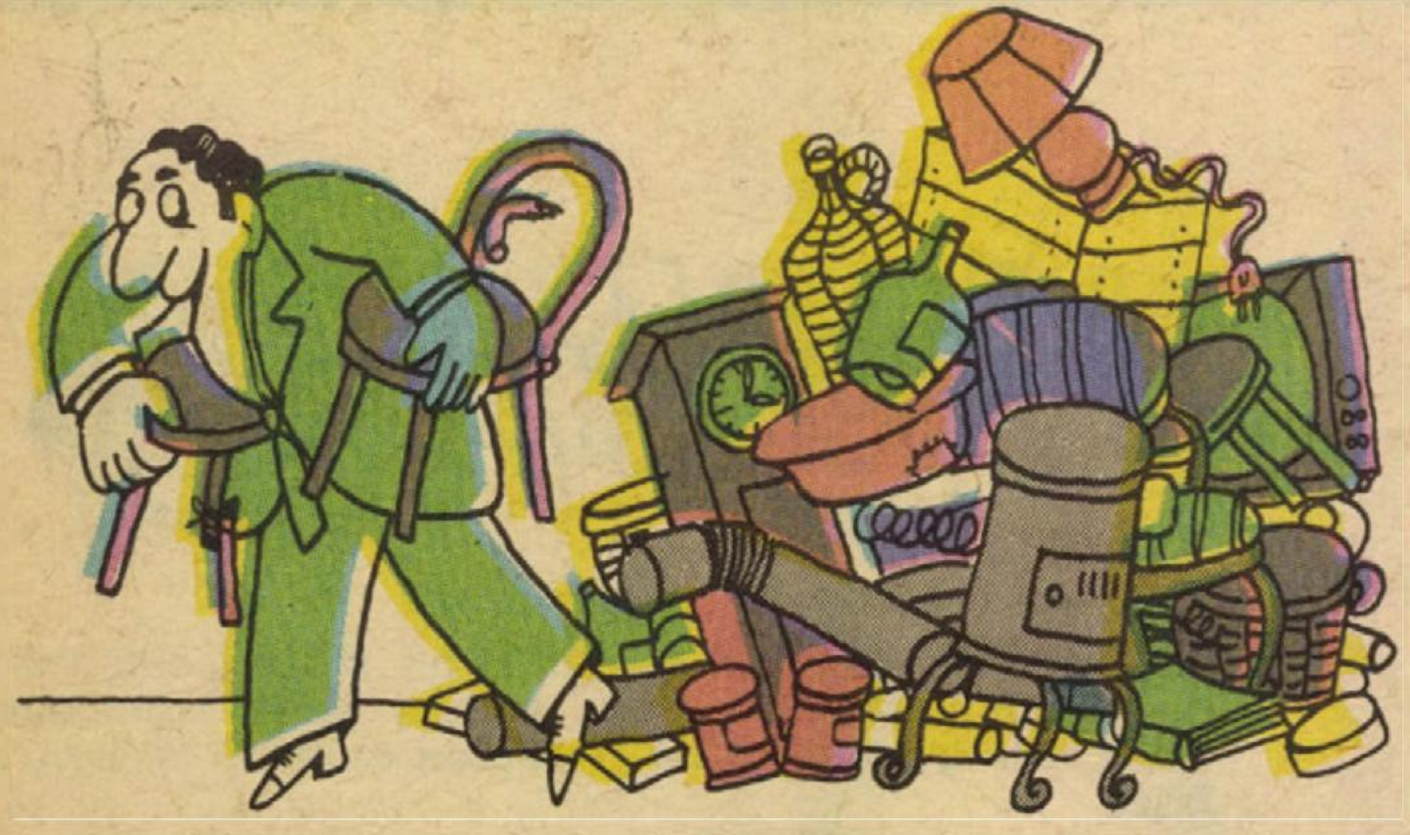
De mit jelent az, hogy lom? A házfelügyelő megfogalmazása szerint: lom az, ami felesleges. Ez világos. De mi a felesleges? Ki tudja ezt eldönteni? Milyen elvek alapján? Hol a határ a felesleges és a hasznos között? Aznap délután filozofikus hangulatban voltam és hosszan eltűnődtem a problémán. Még bele is lapoztam — lomtalanítás ürügyén — néhány filozófus könyvébe, de erről a témáról egyik sem írt. Kár.

Végül is levittem a ház elé két rozzant széket és egy könyökcsövet. Hogy honnan került hozzám a könyökcső? Fogalmam sincs.

A járdán már nagy kupacban gyűlt össze a lom: mindenféle kacat, ócskaság. Pfuj! Mennyi lom. Ideje volt a talanításnak.

Egy óra múlva kinéztem az erkélyen. S mit láttam? Egy jól öltözött férfi éppen egy könyökcsövet vitt el. Az én könyökcsövemet. Hát nem fantasztikus? Hogy jön ő ahhoz, hogy az én lomomat elvigye?

A következő pillanatban megjelent egy másik férfi — a szomszéd házból — és elvitte a két rozzant székemet. Ezt már nem bírtam ki szó nélkül, lekiáltottam:

— Hova viszi ezeket az ócska székeket?

A férfi felnézett és azt mondta:

— Mi köze hozzá?

Hogyhogy mi közöm hozzá? Az én székeim voltak. Évekig ültem rajtuk. A szívemhez nőttek. Illetve nem a szívemhez. De akkor is! Felháborító!

— Szeretek barkácsolni! — kiáltott fel az illető. — A két rossz székből csinálok egy jót! Alászolgája!

Nem sokkal később — az erkélyről — felfedeztem egy ingaórát a szemétdomb tetején: díszes, faragott tok, benne az óra, inga nélkül.

Rettenes izgalomba jöttem. Ez az ingaóra kell nekem! Hogy miért, azt nem tudtam — talán gyerekkori élmények kerültek felszínre a lelkemben —, de akkor úgy éreztem: ezt a lomot meg kell szereznem! De hogyan? Mit fognak szólni a lakók, hogy guberálok? Nem érdekel. Meg kell szereznem!

A szemétdombnál összefutottam egy idősebb úrral — fekete szemüveget viselt és hosszú fehér szakálla volt —, aki épp egy kis vaskályhát próbált kihúzni a kupacból.

— Minek magának ez a vaskályha? — kérdeztem a szakállastól.

— Jó lesz a víkendházamba — felelte az illető. A hangjáról azonnal felismertem. Z. volt, a színész. Álszakállal.

— Jesszusom, maga az?

— Pszt! Egy szót sem! Ne csináljunk feltűnést. Inkább segítsen!

Segítettem. Aztán az ingaóra után néztem. Hál' istennek még megvolt. Nem lomtalanította el senki. Most mitévő legyek? Éreztem, hogy az egész ház figyel az erkélyről. Leemeltem az ingaórát és — lesz, ami lesz — a hónom alá csaptam.

Valaki lekiabált nekem az ablakból.

— Hé! Az az óra az anyámé volt!

Mire én:

— Tudom. Az én nagyanyámtól kapta.

Boldogan cipeltem haza a zsákmányt. Az enyém! Megszereztem!

Fél órával később ismét lenéztem az erkélyről: a kupac eltűnt, csak néhány vicik-vacak hevert a járdán. A többi holminak lába kelt a lakosság segítségével.

Ezek után felmerült bennem a kérdés: minek nekem egy inga nélküli, ütött-kopott ingaóra? Először is azért, mert megkönnyítem a lomtalanítók munkáját.

És másodszor?

Másodszor pedig azért, ha legközelebb ismét lomtalanítás lesz a kerületünkben, lesz mitől megszabadulnom.

Mikes György

VIZES HÍREK

Fülöp György rajzai

— Igenis, egy whiskyt jéggel . . .

— Atyaisten, ez aztán plasztikus!

— Van még remény! Mondjuk, nem lesz hozzá gépalkatrész . . .

— *Mit csinál, Balázskám, hogy ennyire lefogyott?*

— *Csak azokat a halakat eszem, barátom, amiket magam fogok . . .*

TRIBÜN

A Nyugat-Új-Mexikói Egyetem baseballcsapata százszázalékos szezont zárt. Negatív előjellel. Harminc mérkőzést játszott, harminc mérkőzést vesztett. A bajnoki hajrá után Jim Walker, az edzőjük kis beszédet intézett a csapathoz.

— Emberek, remélem, húsz év múlva már egyiktek sem emlékszik arra, hogy valaha én voltam az edzője. Mert én okvetlenül elfelejtem, hogy ti voltatok a játékosaim.

Charley Pell, a Clemson Egyetem labdarúgóinak új edzője mondta a programjáról:

— Pozitív gondolkodást várok a játékosaimtól. Valami olyasféle magatartást, mint a 85 éves aggastyáné, aki 25 éves lányt vesz el és öt-hálószobás házat vásárol egy elemi iskola közelében.

*

Walter F. Mondale, az Egyesült Államok elnökhelyettese megmagyarázta, hogy annak idején miért nem játszott a Minnesota Egyetem rögbicsapatában.

— Középiskolás korombam egész ügyes játékos voltam. Az egyetemen is jelentkeztem a csapatba, aztán láttam, hogy mekkora óriásokkal kéne verekednem és inkább mégis a vitaegylet tagja lettem. Talán ennek köszönhetem, hogy az izmaim nem túlságosan fejlettek, viszont a szám ma is elég nagy.

*

Svájc válogatottja legyőzte a csehszlovákok Európa-bajnok csapatát. Svájci győzelem oly rég nem született, hogy az egyik sportlap felidézte az angol Daily Telegraph hasonlóan ritka szenzációját.

„Chicagóban — írta a Telegraph — senkit sem lőttek agyon a hét végén. Az utolsó revolveres gyilkosság óta több mint öt nap telt el. Ilyen hosszú szünetre a legöregebb emberek sem emlékeznek. A rendőrség értetlenül áll az ügy előtt."

(p. p.)

HAGYOMÁNYTISZTELET

— Megbolondultál? A karikatúrákon mindig a férfi áll a szekrényben!

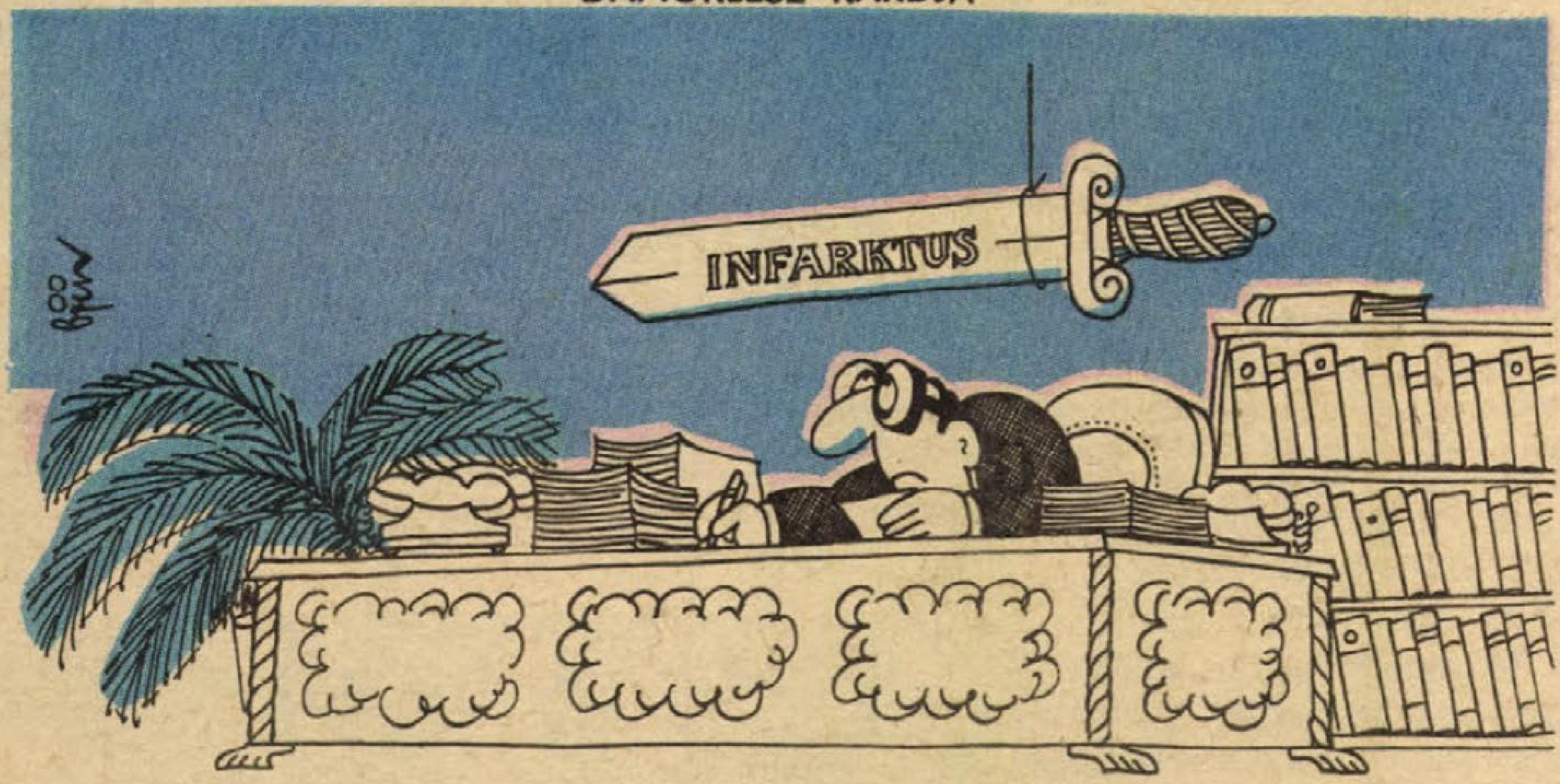

AZ ELSŐ NYUGDÍJAS ÉJSZAKA

— Majd ha velünk is foglalkoztok egy kicsit, visszaadom a piros ászt!

DAMOKLÉSZ KARDJA

LÁTOGATÁS

— Borbála nagysád — állt egyik lábáról a másikra lapunk munkatársa —, van valami az én számomra?

A disztingvált titkárnő elegánsan csóválta acélszürke fejét.

— Ma semmi, Dezsőke.

— Mégis...

— Na jó, nem bánom, a maga kedvéért kiszivárogtatok valamit. Kenéz elvtárs ma délután látogatást tesz a huszonharmadik kerületben.

Lapunk munkatársa mély lélegzetet vett és kora délután ott kóborolt a kertes házacskák, meg a virágzó akácok között. Jó, gondolta, Kurt Waldheim Washingtonba látogat, Kenéz Lajos meg Törökbesnyőre, kis ország vagyunk, de a szenzációt nem csak az élet termeli, hanem a lelemény is. Adott esetben Törökbesnyő is lehet Washington.

A Mercedes pontosan fél négykor állt meg a Mécsvirág utcában s egy perc múlva már el is porzott. A léckerítés előtt masszív asszonyság söpörte a járdát. Kenéz Lajos odakiáltott.

— Mizujs, Mariska néném?

Az asszonyság felegyenesedett, rátámaszkodott a seprőre.

— Hagyd el, Laja — mondta. — Két napja, hogy a Marci gyerek kicsúzlizta a sarki villanykörtét s az elektromosok a fülük botját se mozgatják.

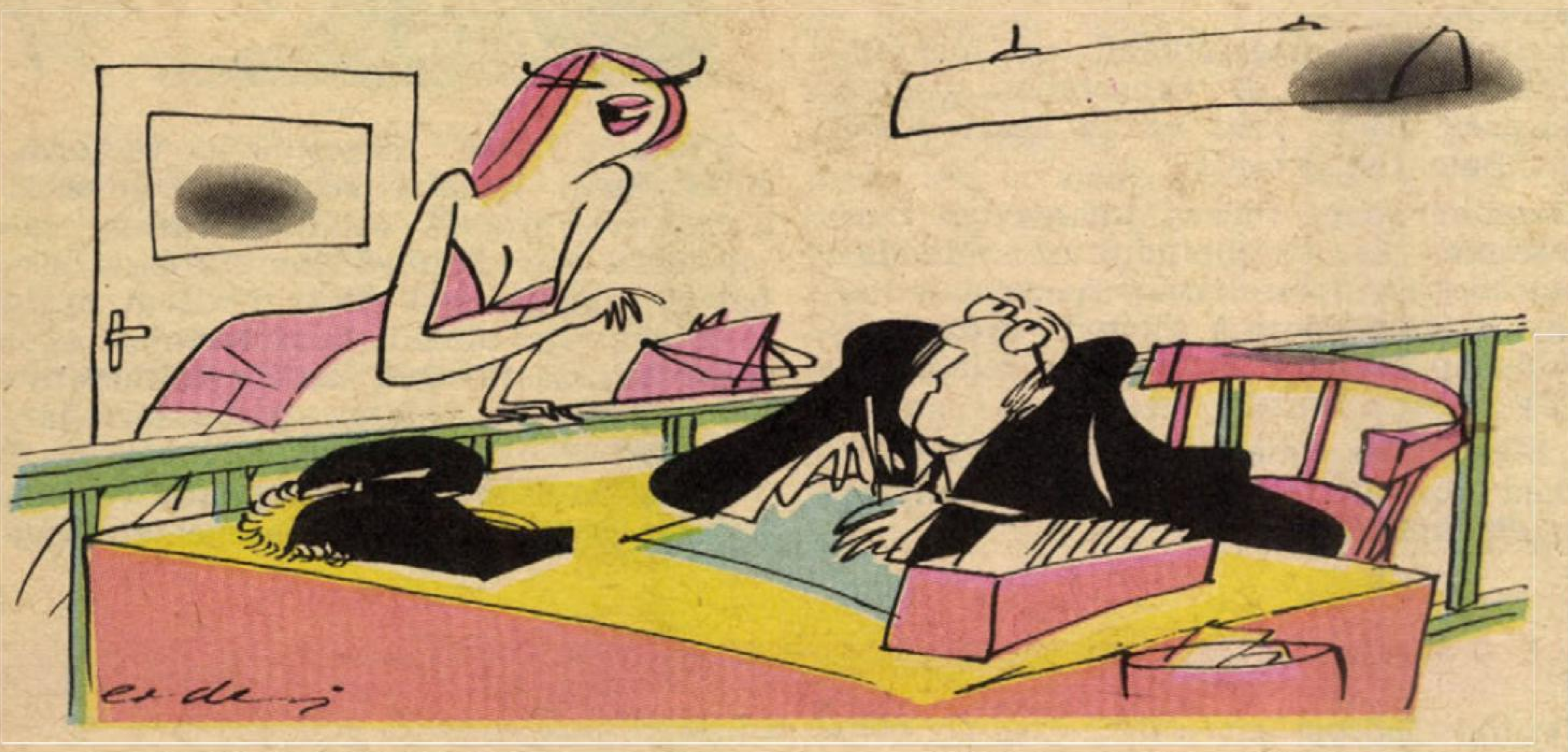
— A nemjóját — kiáltotta Kenéz Lajos. — Na, majd hallanak tőlem valamit.

Azzal bement a szemközti házba, nyilván azért, hogy elbeszélgessen az egyszerű dolgozókkal. Lapunk munkatársának kebelében jó meleg érzelmek kezdtek gerjedezni. Itt a szenzáció. Ez a Kenéz Lajos milliós dollárüzleteket köt a művelt világ több pontján, ez a Kenéz Lajos szociológiát ad elő az egyetemen és mégis szívén viseli a sarki villanykörték sorsát. Nagy dolog ez, barátaim, mert vajon elképzelhető-e, hogy például

MEGÉRTŐ LÉLEK

– Én a feleséged helyében beleegyeznék a válásba...

– És hányat kell aludnia, amíg elintézi a beadványomat?

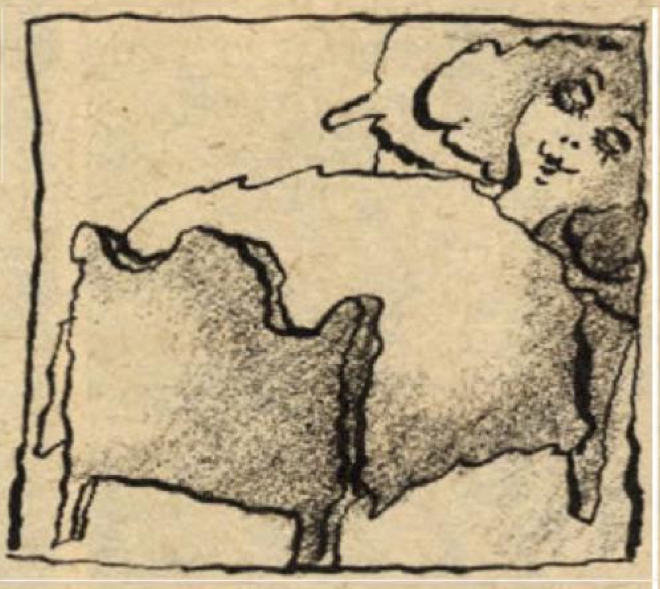
ZSÖLLYE

Kezdődik a nyár, sok művészünk turnéra készül. A közkedvelt parodista a múlt héten indult országjáró útjára. Búcsúzáskor rosszkedvűen fordult a feleségéhez.

— Nem szívesen megyek erre a turnéra! Már most félek attól, hogy minden éjjel más ágyban kell aludnom!...

A feleség megértően bólogatott.

— Te panaszkodsz? Mit szóljak akkor én?!

Liza Minelli nemrég levelet intézett európai ügynökéhez:

„Nizzában béreljen nekem egy villát. Egyetlen feltételem: a hálószobám ablakából olyan kilátás legyen, hogy még egy hónap múlva se unjam meg!"

Az ügynök visszatáviratozott.

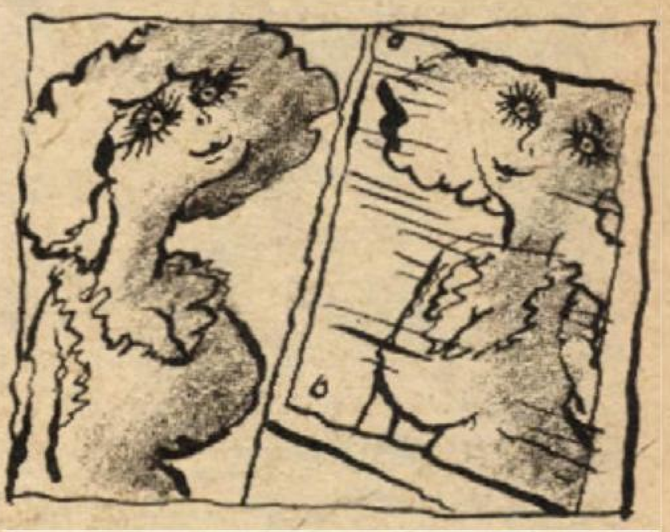
„Kívánságát teljesítettem. Szeretettel várjuk."

Minelli három nap múlva megérkezett Nizzába. Az első kérdése ez volt:

— Milyen a kilátás a hálószobámból?

Az ügynök mosolygott.

— Nem fogja megunni!

Ezután fölvezette a művésznőt a lakosztályába. Amikor Minelli belépett a hálószobába, majdnem elájult a boldogságtól. Az ügynök a hálószoba ablakára egy hatalmas tükröt szereltetett.

Kibédi Ervin és Hlatky László egy Duna-parti söröző teraszán pihenik ki a próba fáradalmait. A nap izzóan süt, Kibédi meg is jegyzi, homlokát törölgetve.

— Micsoda hőség van!

Hlatky lehunyt szemmel pihegi.

— Igen... Legalább négy korsó árnyékban!

Rátonyi Róbert

Helmut Schmidt csak úgy minden további nélkül lelajáztatja magát Törökbesnyőn? Szó sincs róla, még Willy Brand sem.

És akkor megint elakadt a lélegzete. Kenéz Lajos tréningruhában jött ki a házból. Locsolókannát hozott, öntözni kezdte a karalábékat, meg a dáliákat. A kerítésnél megállt, áttámaszkodott a szomszédba, ahol egy fekete kalapos szántóvető káromkodott fel a diófára.

— Hogy az ördög álljon a bocskorába, ez az átkozott macska nem megint fölmászott?!

Kenéz Lajos átugrott a kerítésen.

— Tegye magát takarékra, Pista bácsi — mondta. — Lehozzuk, mint a sicc.

— Felmégy érte?

— Madárnak azért ne nézzen. Tartsa alá a kabátját, majd lerázzuk.

Lapunk munkatársának kiszáradt a torka. Ez a Kenéz Lajos a maga területén a legnagyobb fejek egyike. A Sorbonne diákjai az ő könyvéből tanulnak és most... Hát előfordult valaha, hogy Valery Giscard d'Estaing egyszerű dolgozók egyszerű macskáját rázta volna a diófáról? Szó sincs róla, még Harold Wilson sem.

És az ámulatnak nem akart vége szakadni. Fél órával a macskarázás után Kenéz Lajos ott focizott a kis aszfaltpályán. Elment a szélen, aztán beadott, de valahogy túlságosan alányúlhatott, mert a laszti kiszállt a kerítésen.

— Az istállóját — kiáltott egy köpcös illető a center posztján. — Hányszor mondjam, hogy laposan add azt a lasztit, Lajám?!

Lapunk munkatársa zakatoló szívvel ugrott az árokba a labdáért. Jimmy Carter aztán igazán népszerű ember, hatszor is kezet fog akárkivel. De létezik olyasmi, hogy Jimmy Cartert egyszerű centerek letolják, mert magasan adta be a lasztit? Még Walter Mondale-t sem.

— Kenéz elvtárs — hebegte lapunk munkatársa, a lasztival a hóna alatt. — Gyakran látogat Kenéz elvtárs a huszonharmadik kerületbe?

A balszélső csodálkozott.

— Naponta kétszer.

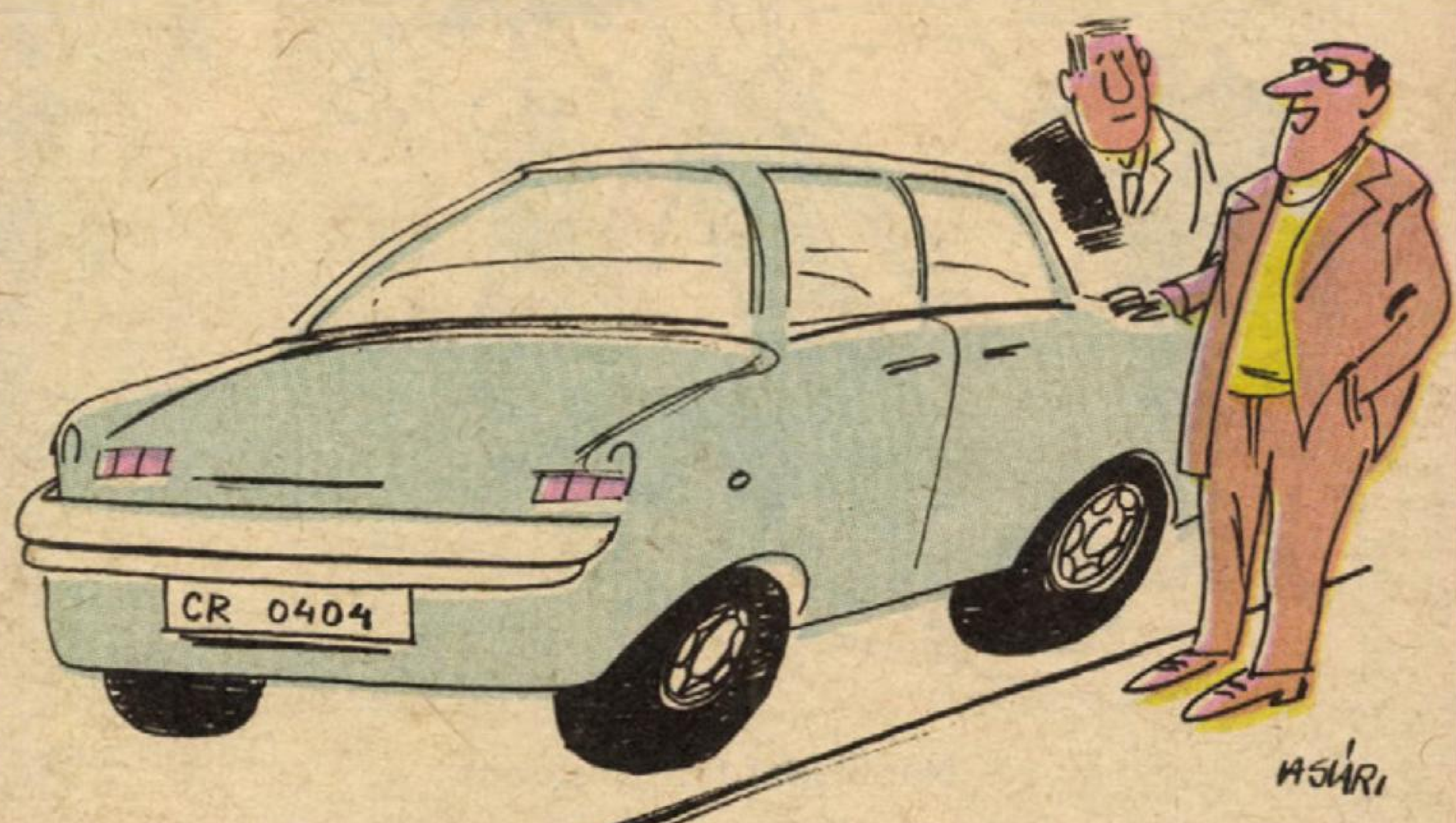
— Naponta kétszer? Hogyhogy?

— Mi az, hogy hogyhogy? — mondta a balszélső. — Negyven éve itt lakom.

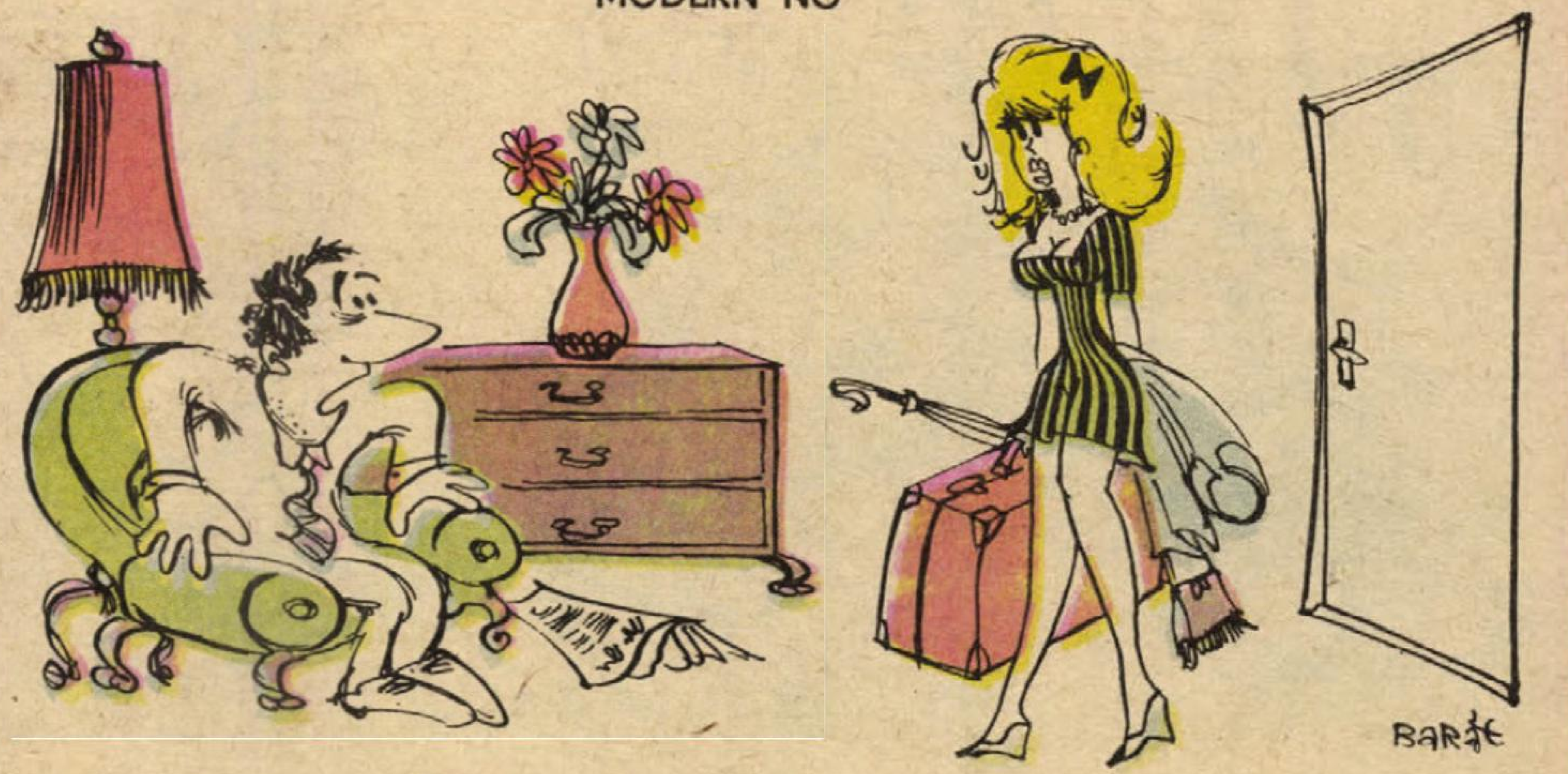
És szaladt, hogy bedobja a taccsot.

Peterdi Pál

– Ez a kocsi a feleségem első házasságából való, de úgy szeretem, mint a sajátomat.

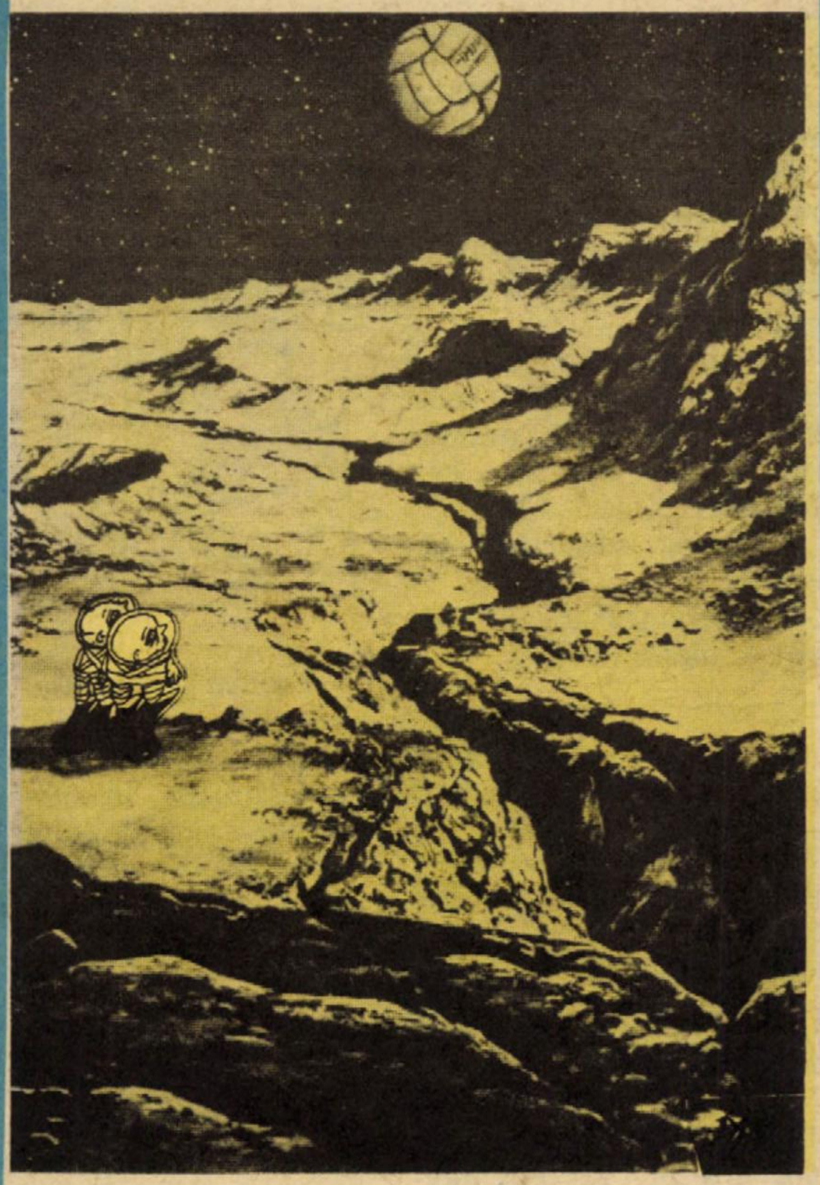

MODERN NŐ

– Visszamegyek a legjobb barátodhoz!

A MOSOGATÓ

– És az a fociformájú, a Föld...

Amikor nagylelkűen megsimogattam feleségem karját és felajánlottam, hogy elmehetünk sétálni, arra gondoltam: egye fene, kibírok egy órát. De egye fene, nem bírtam ki!

A beszélgetést már a negyedik kirakatnál, a séta huszonnyolcadik percének tizenhetedik másodpercében befejeztem. Ettől kezdve kimondottan görcsölni kezdett a bal lábam, az idő mintha megállt volna. Pedig a következő kirakatnál, míg feleségem a legújabb párizsi zoknidivaton merengett, a séta harmincegyedik percének huszonkettedik másodpercétől a séta harminchetedik percének negyvenkettedik másodpercéig, tanúskodtam egy utcai nézeteltérésben. Majd megettem három lángost, harminc deka sült gesztenyét, két csomag pattogatott kukoricát. Türelmem lassan elfogyott. Éhségemet már elvertem, az asszonyt még nem, de elhatároztam mindenképpen bosszút állok!

A következő kirakat unalmas volt. Mit unalmas, teljesen üres, csak egy árva mosogató állt középen, semmi más. Megálltam előtte és hosszasan bámulni kezdtem.

Feleségem meghökkent, de megállt. Némán néztük. A bensőmben boldog melegség áradt szét, ez az igazi bosszú! Bele fog őrülni!

Tizenhét perc múlva könnyedén biccentettem és továbbindultam. Mondanom se kell, nemsokára ő maga mondta, hogy elfáradt. Vége a sétának, győzelem!

Másnap, amikor hazaértem, feleségem a nyakamba borult.

„Meglepetés, meglepetés! Megvettem neked azt a mosogatót, ami annyira tetszett neked!"

És mint valami mennyből az angyal, ott állt a konyhában, a régi mosogató és a gázrezsó között, alig lehetett tőle elférni.

Ráadásul egyetlen szerelő sem vállalta, hogy még a héten fölszereli, ezért este elhatároztam, komolyan veszem a jelszót: „CSINÁLD MAGAD!" és nekilátok.

Miután állva megettük a vacsorát, előkerestem néhány régi szerszámomat a szekrény aljából. Találtam három csavarhúzót, egy könnyű lombfűrészt, kisbaltát, venyigevágó ollót, találtam nyolc U-szeget, egy csúzlit, húsz forintot, és a sógorom szemüvegét, amely karácsonykor veszett el, amikor zálogosdit játszottunk.

A legfontosabbakat magamhoz vettem. Először is meggyőztem feleségemet, hogy a régi mosogatót már úgysem tudnánk eladni, ezek után a falról való lebontása a kisbaltával már nem okozott különösebb nehézséget. A kisbalta éle ugyan kicsorbult, amikor véletlenül átvágtam a falban a vízvezetéket, de legalább megtaláltam a zárócsapot! Most sem értem, hogy nejem miért sikoltozott, hiszen a víz még térdig sem ért.

„Mi lesz ezzel a sok vízzel?" — hajtogatta. Ez a gondunk hamar megoldódott, ugyanis alattunk Kemenesék laknak, és a férfi meglehetősen indulatos ember. Amikor szivárogni kezdett hozzájuk a víz, rossz tréfának hitte és egy partvisnyéllel megdöngette a plafont, ami természetesen rögtön leszakadt. A konyhában összegyűlt százötven-kétszáz literny víz pedig Kemenes úr nyakába ömlött.

Belátom, ez valóban túlzott mennyiség, de nem hiszem, hogy megindokolná azt a trágár hangot, amelyet Kemenes úr megengedett magának. Sőt, megjelenése is meglehetősen ízléstelen volt: bőrére tapadt vizes pizsamában, fején vakolatdarabkákkal. Legalább egy zakót vett volna fel, mégiscsak ott volt a feleségem!...

Noha nekem lett volna okom a felháborodásra, mentséget kerestem: „Felrobbant a gáztűzhely".

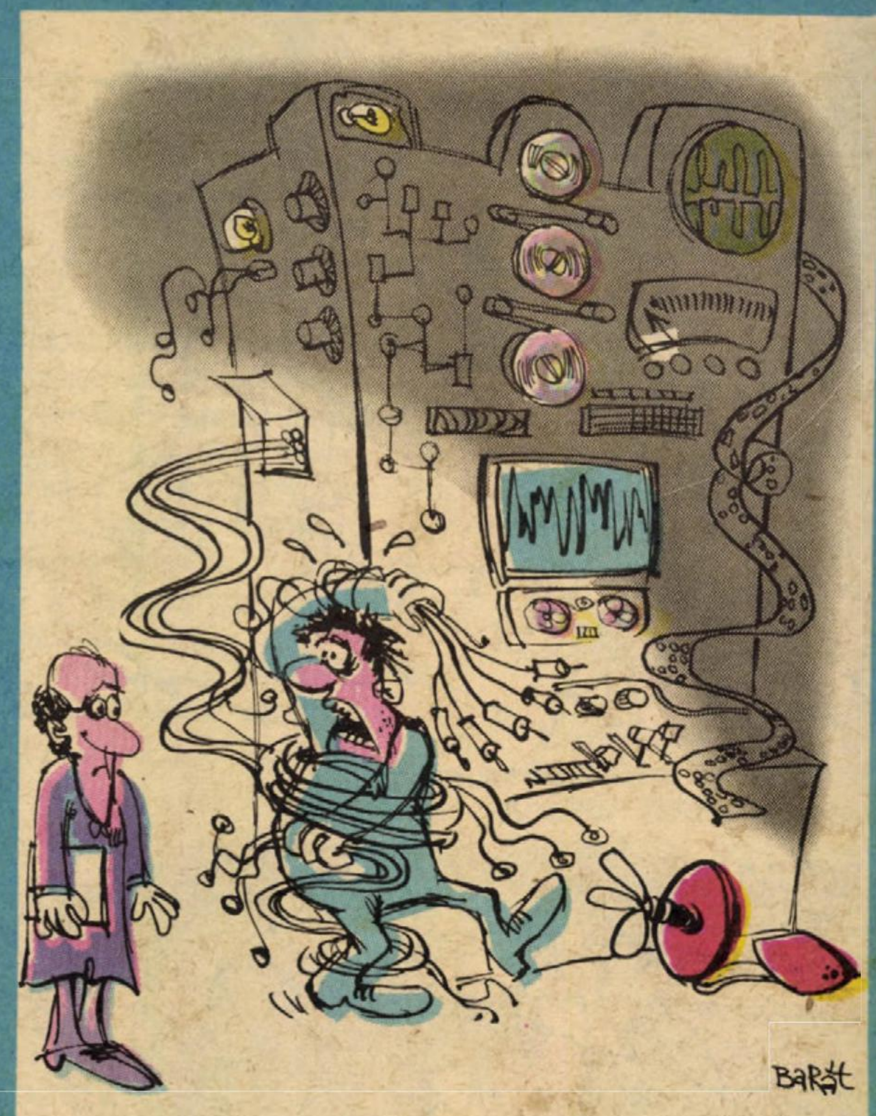
Kemenes úr szörnyülködve nézte a konyhában dúló csatateret, és amikor felesége felkiabált a lyukon, hogy mi történt, hangosan elismételte szavaimat. Ki hitte volna, hogy az asszonyka egyből riasztja a tűzoltóságot? Épp a kavarodásban elveszett lombfűrészemet kerestem, amikor az ablakban megjelent egy létra, betörték az üveget és két gázálarcos férfi ugrott be a konyhába. Megragadták az izgalmaktól már amúgyis alélt feleségemet, és megpróbálták keresztülvinni az ablakon.

Sajnos, nemrégiben láttam a tévében az „Álarcosok váltságdíja" című filmet; az abban látott gyors mozdulatokkal, az új mosogató rozsdamentes roncsaival sikerült ártalmatlanná tennem az emberrablókat.

A félreértések tisztázása után végre szent lett a béke. Már nem haragszik senki senkire, a jövő héten én is visszaköltözhetek a mamától. Azt hiszem, erre az örömteli alkalomra meg kellene lepnem az én drága asszonykámat valami ajándékkal.

Talán veszek neki egy mosogatót. Ma láttam az egyik kirakatban, príma rozsdamentes...

Selmeczi Tibor

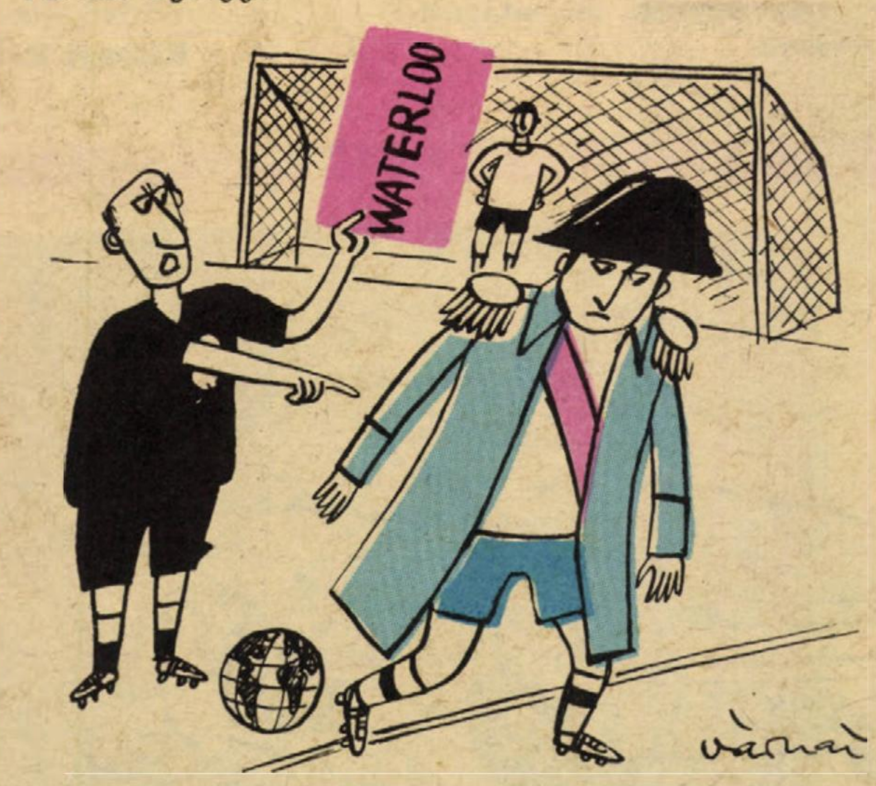

– Sürgősen át kell programozni! Más véleményen van, mint a felettes hatóságunk!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

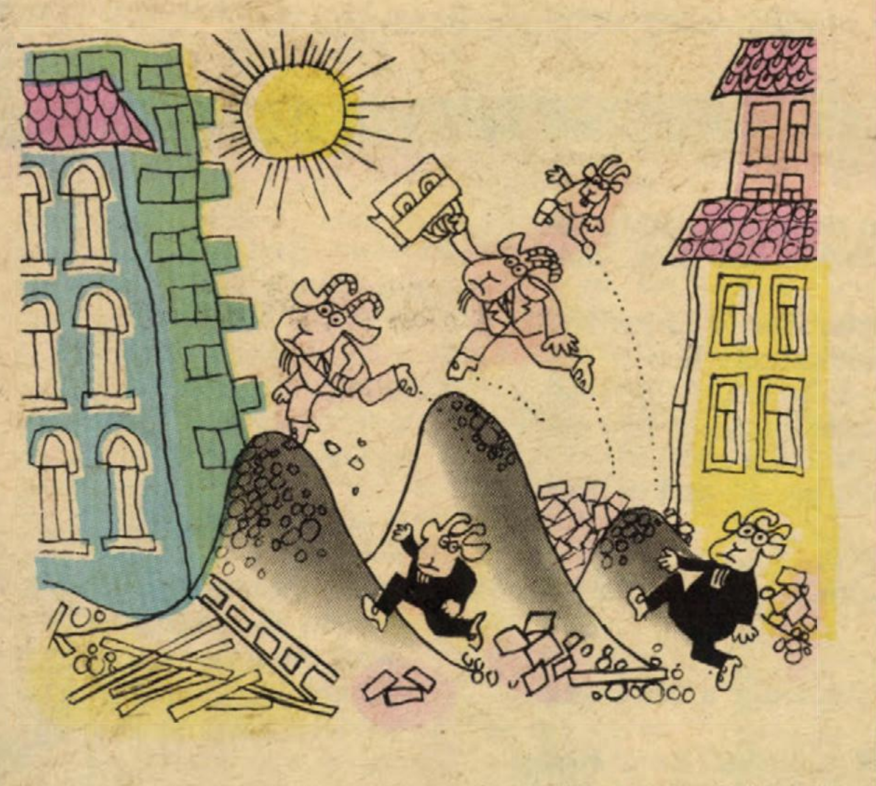
HOGYAN KÉPZELIK EL?

Várnai György:

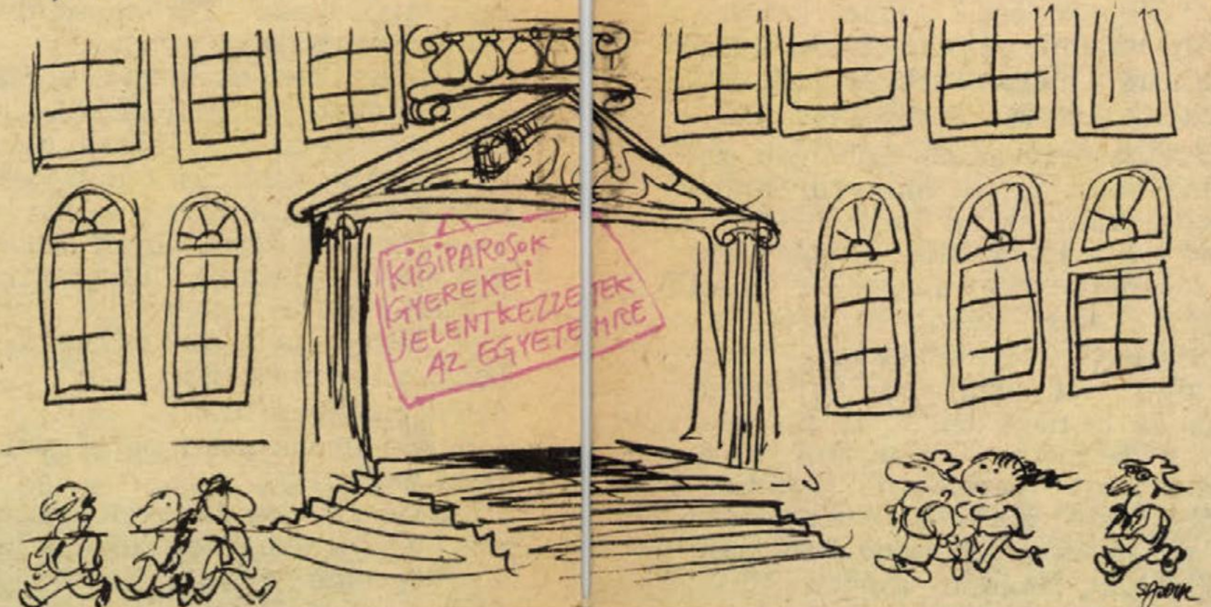
– Napóleont futballistának.

Fülöp György:

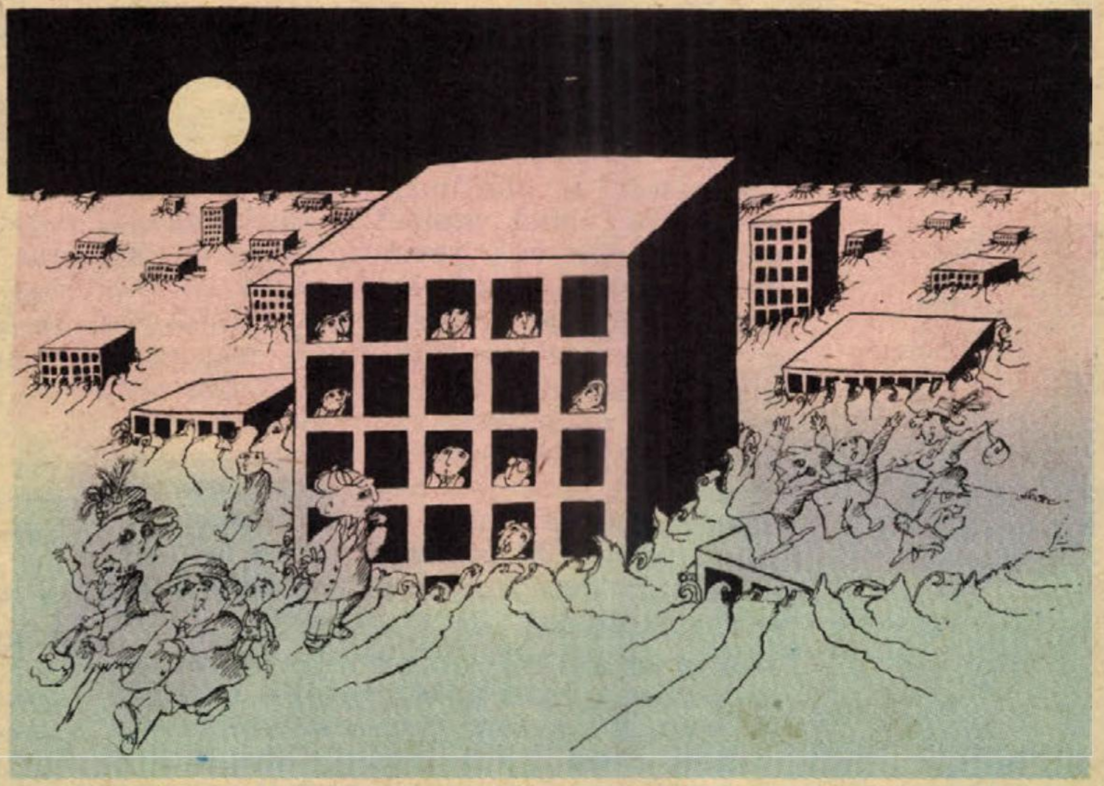
– Az Üllői utat és lakóit, ha még soká tart az építkezés.

Sajdik Ferenc:

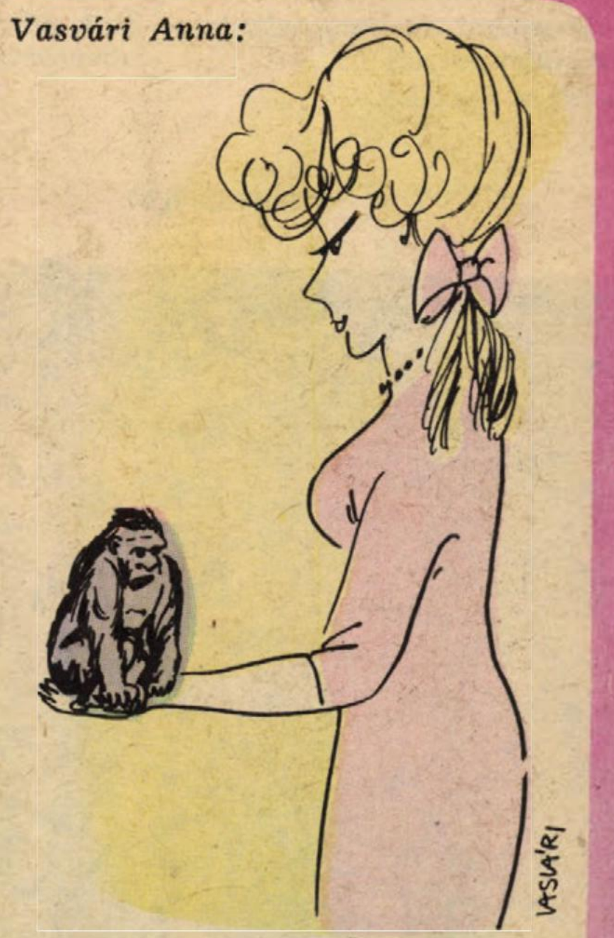
– Az abszolút egyenlőséget.

Dallos Jenő:

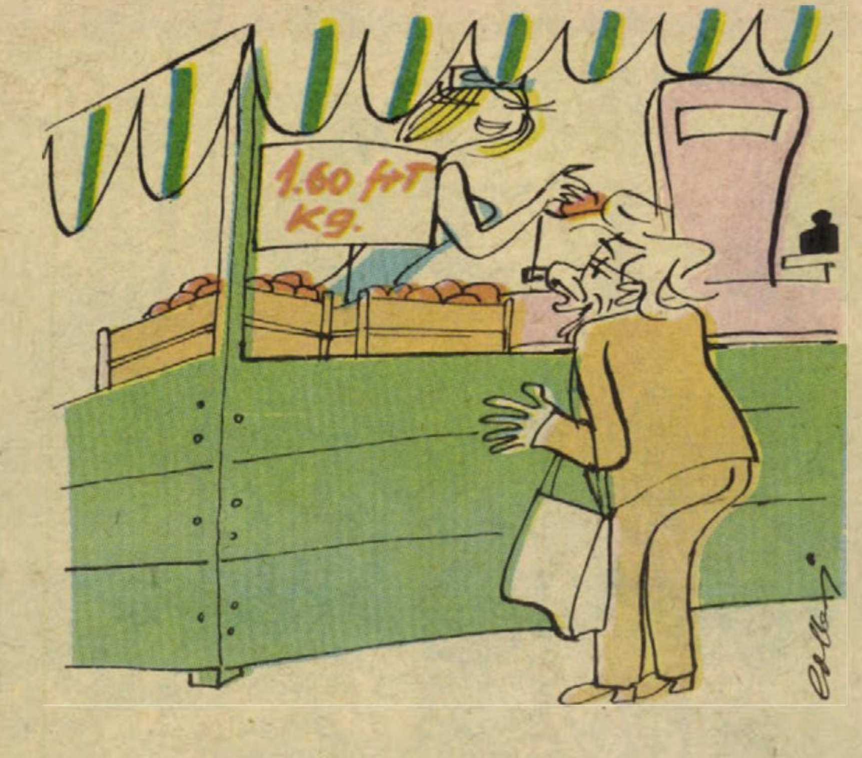
– Így nő ki egy modern lakótelep a földből.

Vasvári Anna:

– Ilyen lesz King-Kong, az óriás gorilla, mire nálunk a filmet bemutatják.

Erdei Sándor:

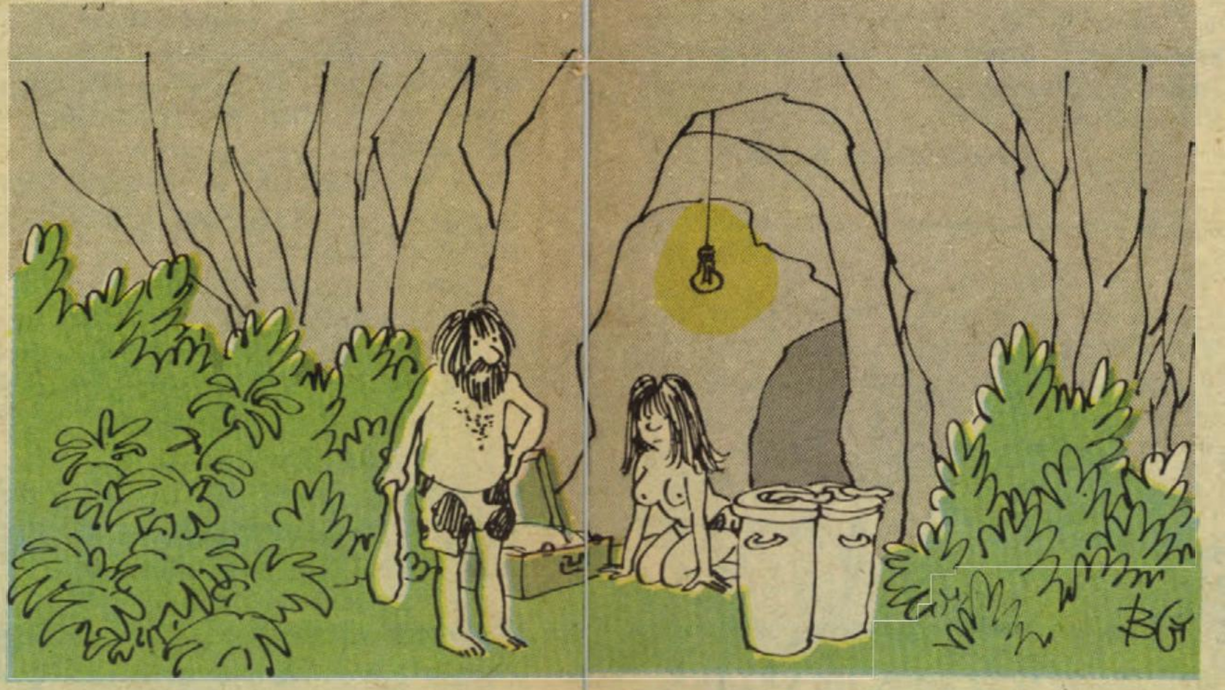
– A paradicsomot így...

Balázs-Piri Balázs:

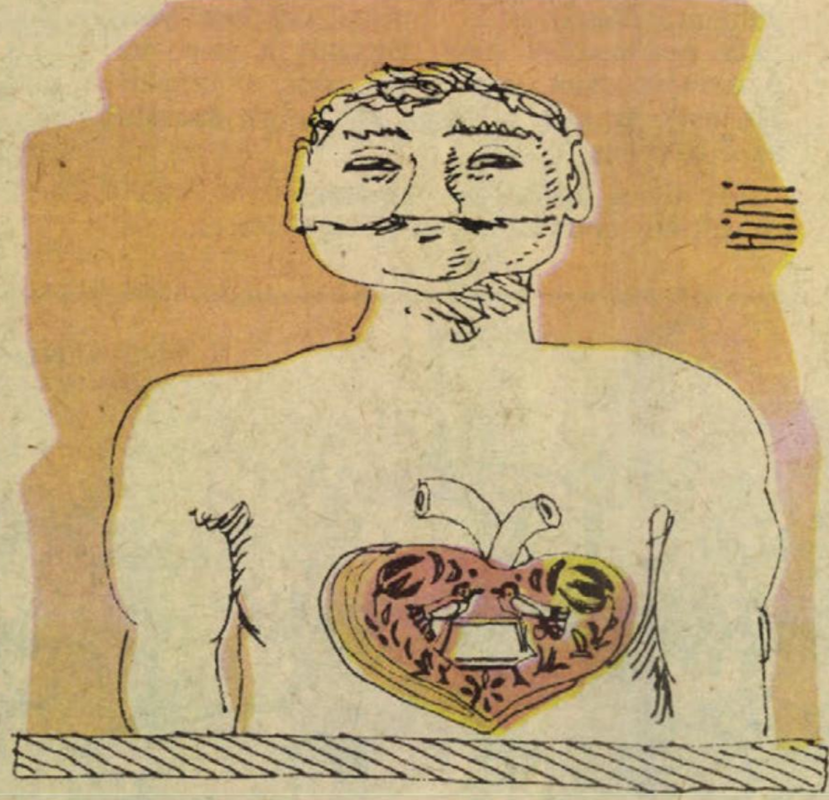
– Az első magyar szexfilm születését.

Brenner György:

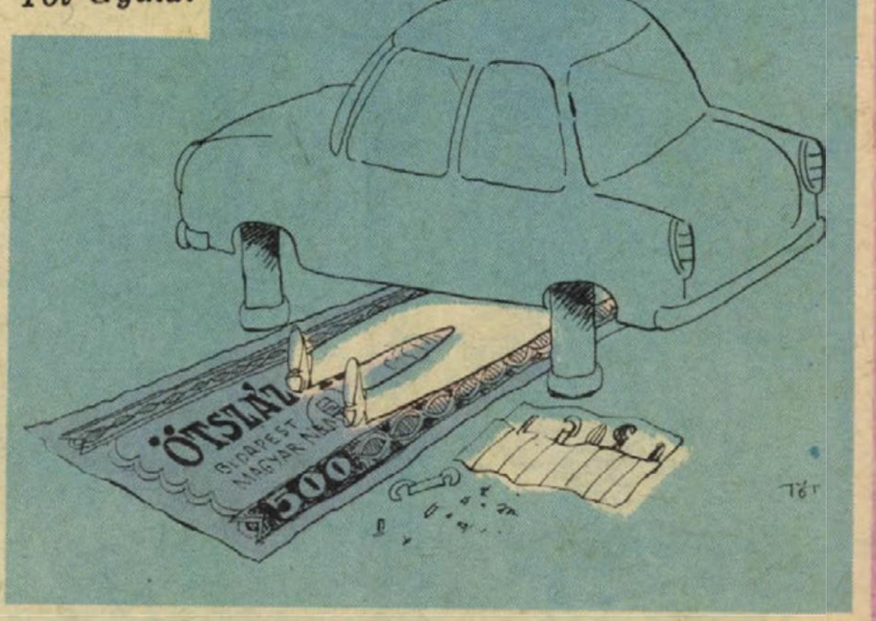
– A szállást egy harmincnapos nyugati turistaút vége felé...

Hegedűs István:

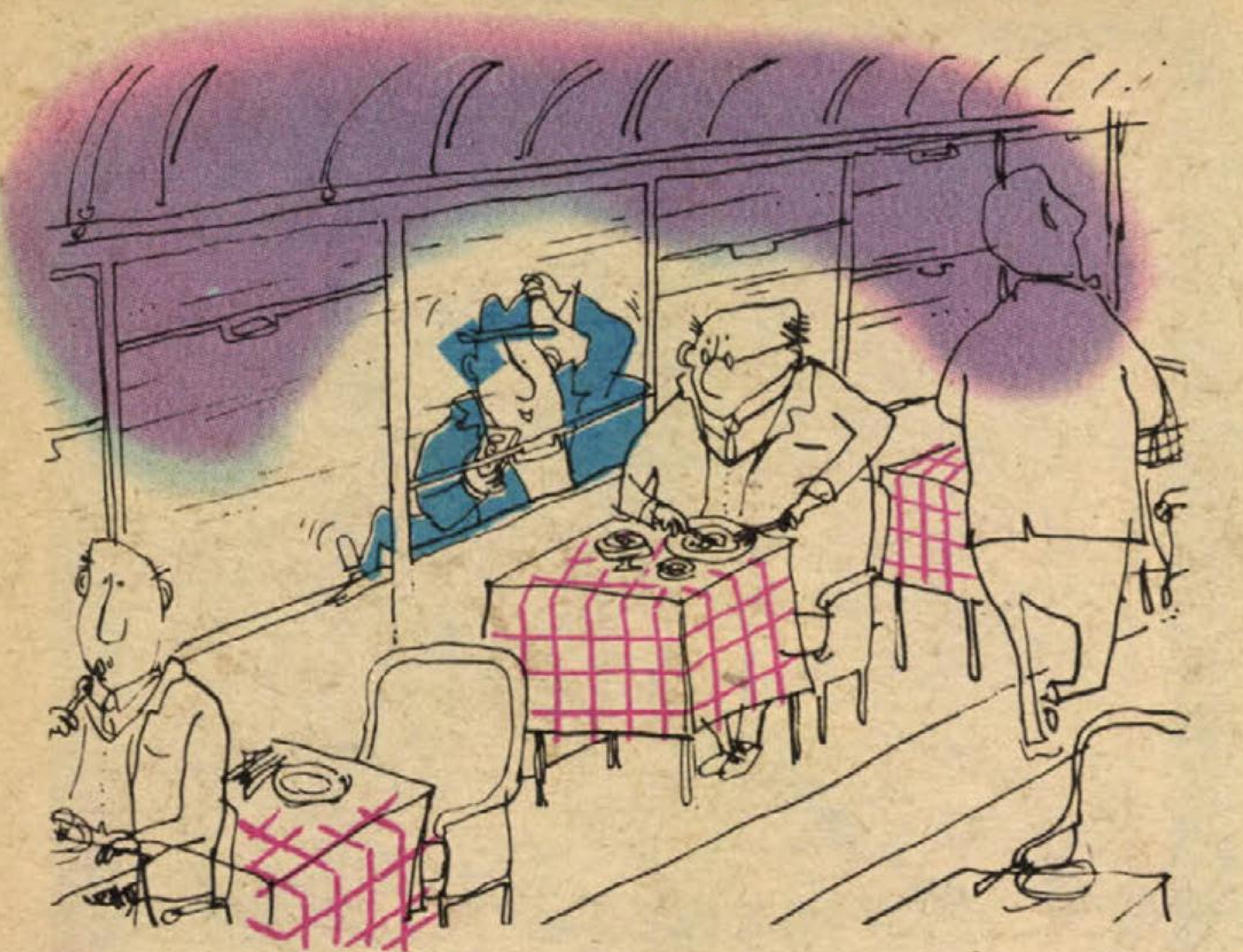
– A magyar műszívet.

Tót Gyula:

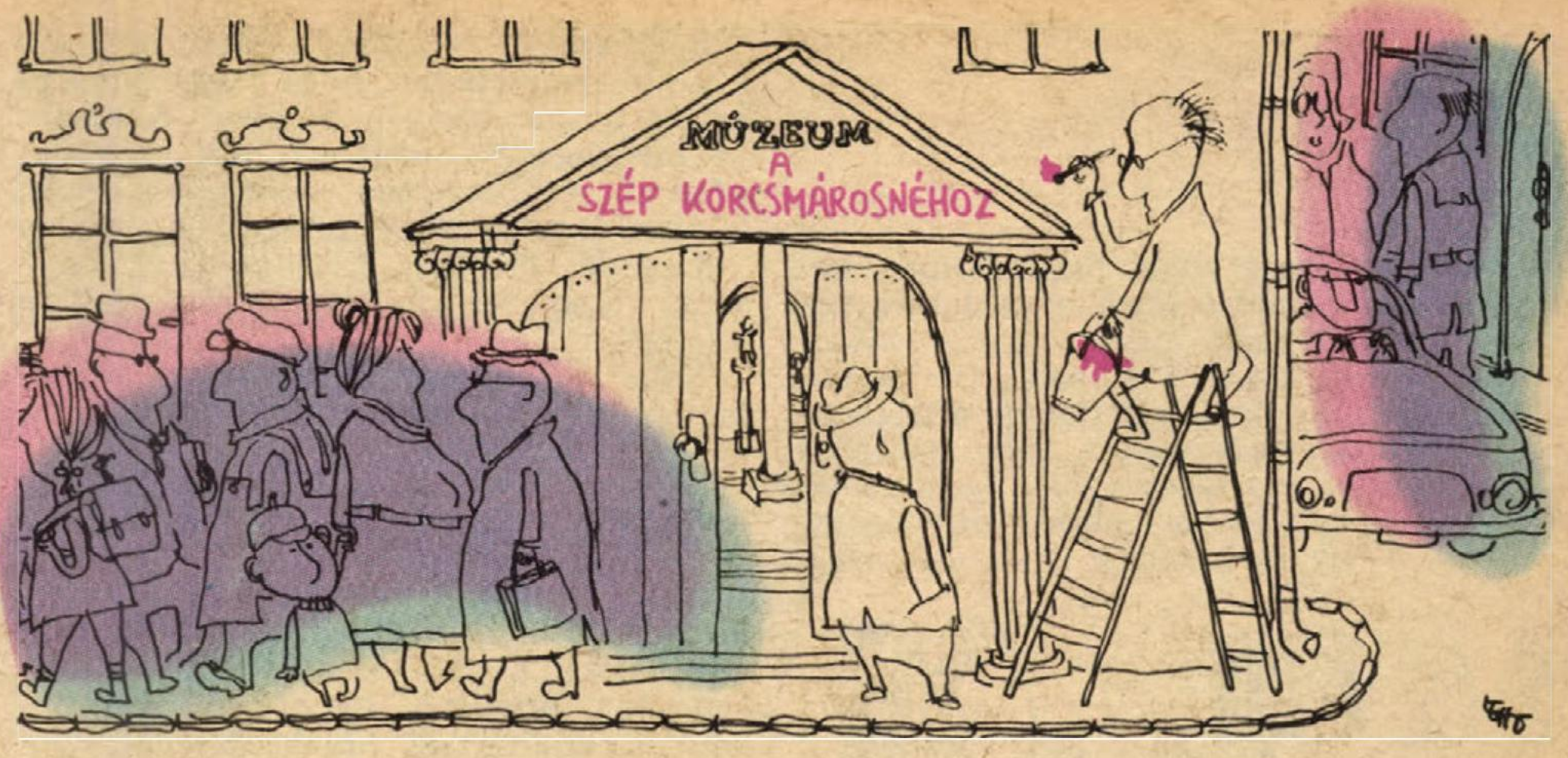

– A szolgáltatóipar fejlődését.

ÉTKEZŐKOCSI

– Szabad a sót?!

– Hátha így több lesz a látogató.

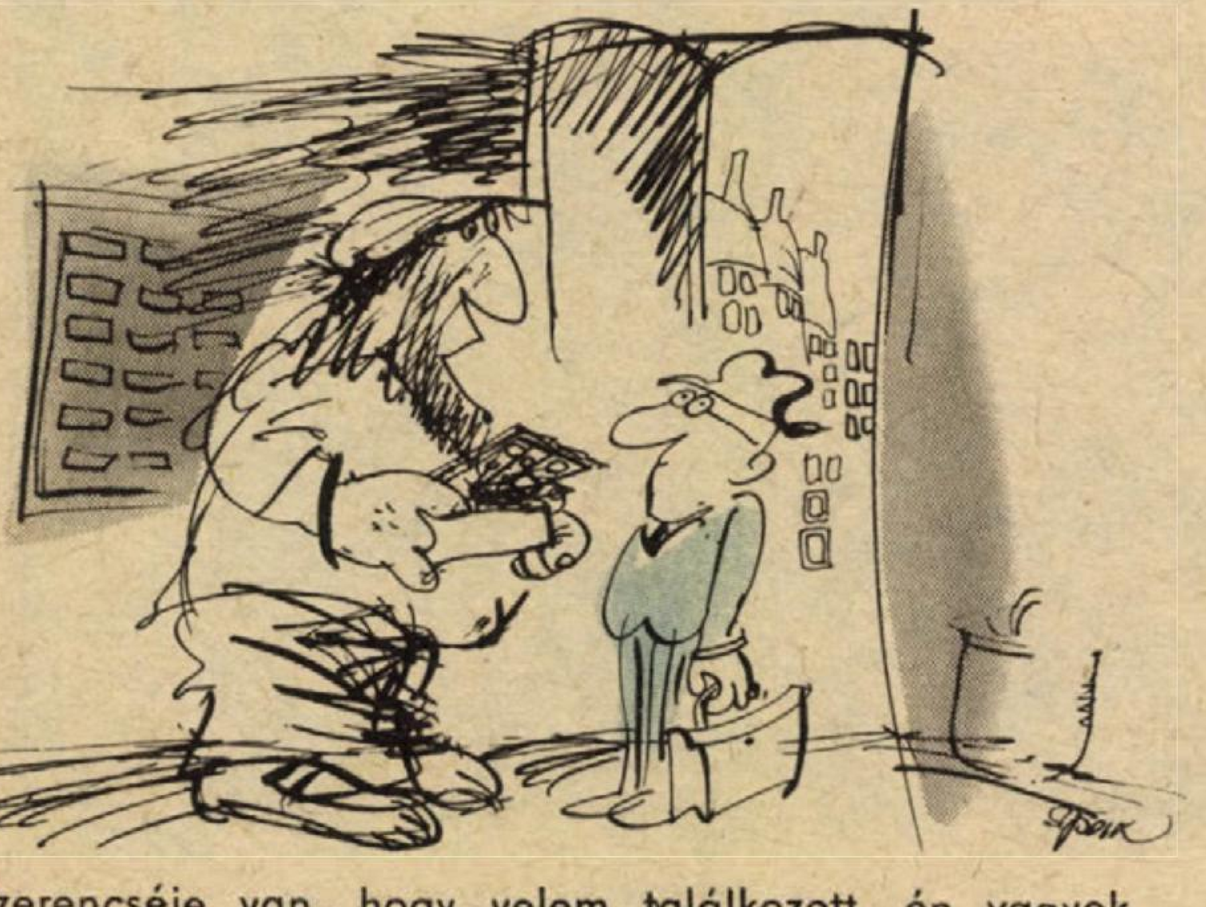

– Istenkém, ne haragudj, hogy csak háromévenként fohászkodom hozzád...

MŰVÉSZFILM

– Jancsi, ugye nem élsz vissza a helyzettel, hogy ketten vagyunk?

– Szerencséje van, hogy velem találkozott, én vagyok az egyetlen jegyüzér, akinél afgán filmre jegyet vehet.

ABSZOLÚT CIVILIZÁLT KERT

Irigylem ezt a Lóbányait. Van neki egy telke a Balatonon, lehet vagy kétszáz négyszögöl, ápolja, gondozza, csinosítja. De nem ám akárhogyan!

Lóbányai azt vallja, ő nem ültet gyümölcsfát, zöldséget se vet, mert ő „nem akar téeszt csinálni". Nyaralókert az ideálja, ahol a modern civilizáció minden kényelmét élvezheti, ki is nézte már magának egy nyugati képeslapból, amit a fogorvos előszobájában ronggyá olvastak a húzásra-tömésre váró betegek. Hát neki is egy ilyen kertre fájdult meg a foga ottan a fogorvosi váróban, különösen a zöld fűre, ami nagyon szépen mutatott a színes mélynyomásban a gyökérkezelés előtt.

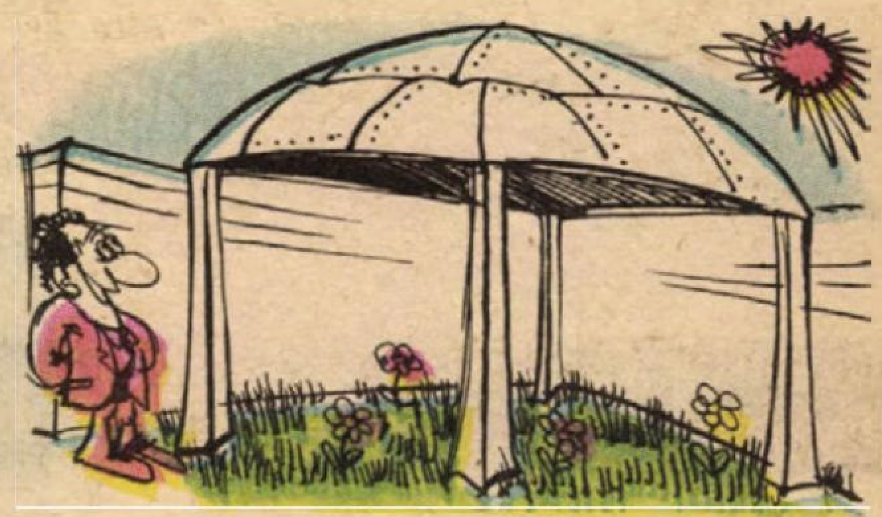
Hozatott is magának luxus-fűmagot Angliából, abból, amivel a Buckingham palota kertje van bevetve, maga Fülöp herceg küldte, azzal, hogy adják át ezt a magot Mister Lóbányainak, nekik ott a Themze partján már úgyis mindegy, a világbirodalom lehanyatlott. Aztán egy amerikai nagybácsijával küldetett magának egy lézersugaras öntözőberendezést, olyat, ami nemcsak körbeforog és lépeget, de ha készen van a locsolással, jó éjszakát is kíván, saját lábán bemegy a szerszámkamrába, összegömbölyödik és lefekszik aludni.

Szép is lett a Lóbányai kertje, ruganyos smaragdzöld pázsit nyújtózott rajta, én nem is találtam benne semmi kivetnivalót. Nem így a gazda! Csak néztenézegette az ő tulajdon kertjét és csóválta a fejét. Lesújtotta, hogy ez a kert — hiába minden gondoskodás — mégiscsak éppúgy ki van téve az időjárás viszontagságainak, mint akármilyen más közönséges kert. Ha süt a nap, az ő kertjét csak úgy süti, mint a másét. Ha esik az eső, teljesen szabadon áztatja az ő füvét is.

Mi itt a hiba? — töprengett a mármajdnem-civilizált kert tulajdonosa. A baj forrása az, hogy bár kertjét minden oldalról magas kerítés veszi körül, de felülről teljesen nyitva áll. Nap süti, eső veri, szél fújja, a madarak, bogarak, lepkék tetszés szerint közlekednek rajta.

A következő lépés logikus volt, kimódolta, mit kell csinálni. Pilléreket rakatott le a kert négy sarkára, vastraverzekkel hidalta át a köztük levő távolságot és átlátszatlan védőlemezekből óriási esernyőforma tetőt huzatott rá, amin a nap, eső, szél nem hatolhat át.

A környéken ugyancsak feltűnést keltett a szokatlan építmény, sokan kérdezgették, mi lesz ez, melegház salátá-

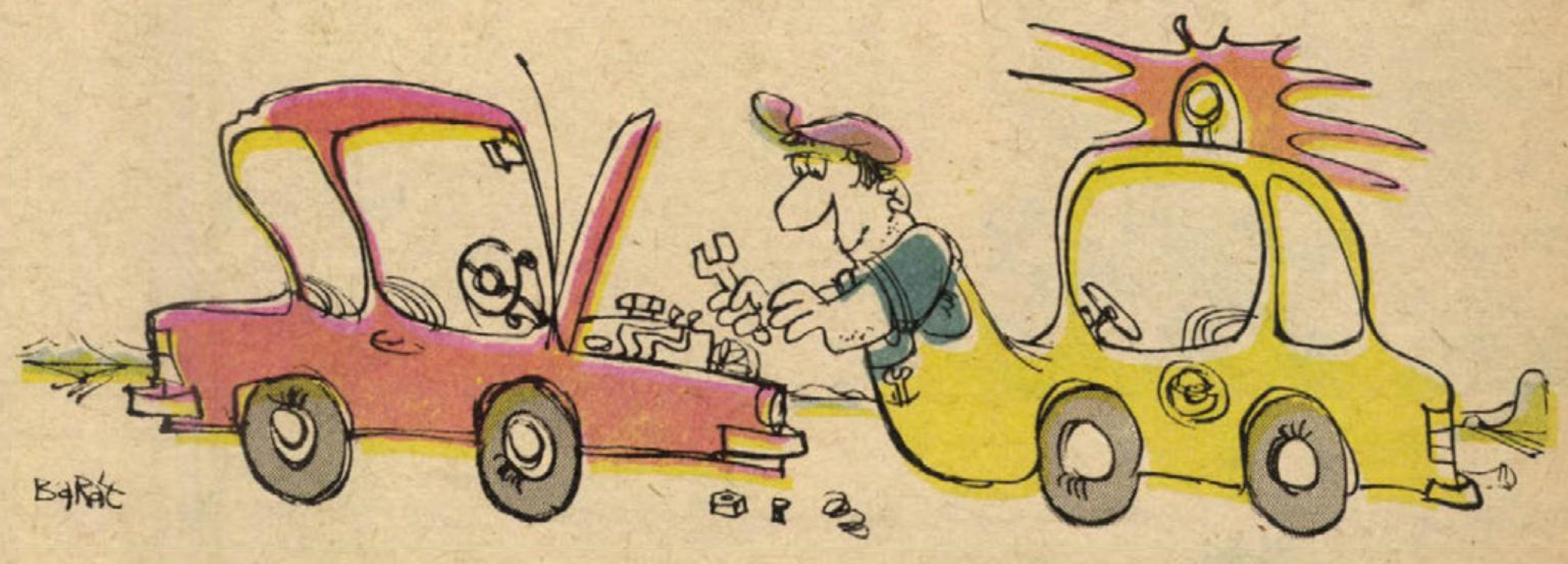

nak, netán valami pálma- és kaktusztenyészet, aztán megszokták és csak úgy emlegették: a hétvégi gumiszoba.

Az elkövetkező tavaszon Lóbányai azt tapasztalta, hogy a fű fonnyad, hiába vet helyette újat, az se hajt ki. De a civilizációt nem lehet megállítani! Embereket fogadott, kiegyengette a talajt és az egész kertet felöntette betonnal. A tetőépítményt természetesen meghagyta. Most ott sétál az alul-felüloldalt vas és cement borította abszolút civilizált, a természet rontásától tökéletesen megóvott kertjében, időnként görkorcsolyát köt, körbekarikázik a betonon és jót nevet a szomszédokon, akik túrják a földet, bolond módon tűrik, hogy virágjaikat és füvüket csakúgy verje az eső, süsse a nap, a madarak önkényesen ki-be röpködjenek, a tavaszi szél arcátlanul borzolja a fák leveleit, a méhek pedig áthordják a virágport olyan kertekbe, amelyek más nevére vannak telekkönyvezve.

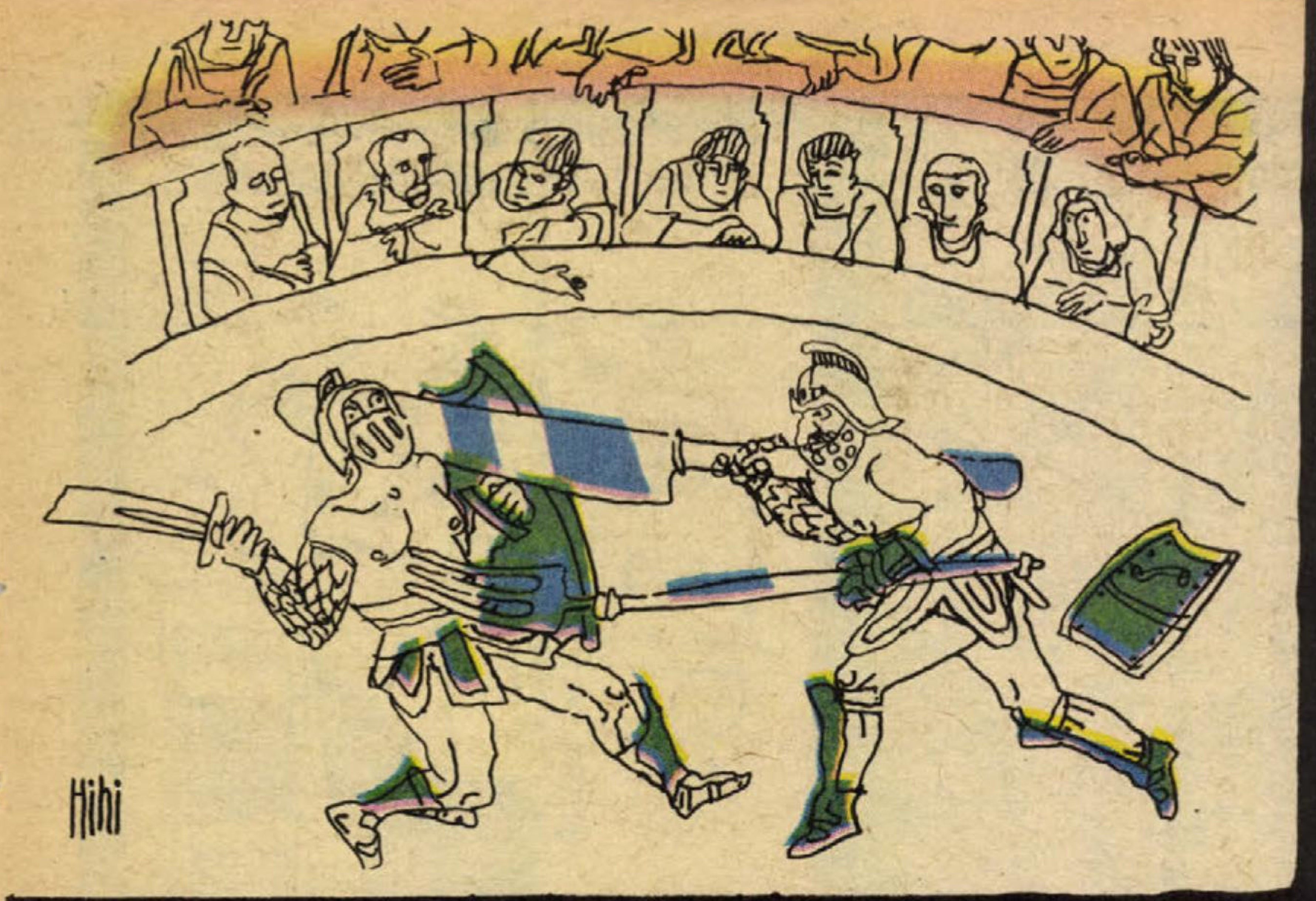
Novobáczky Sándor

MAI KENTAUR

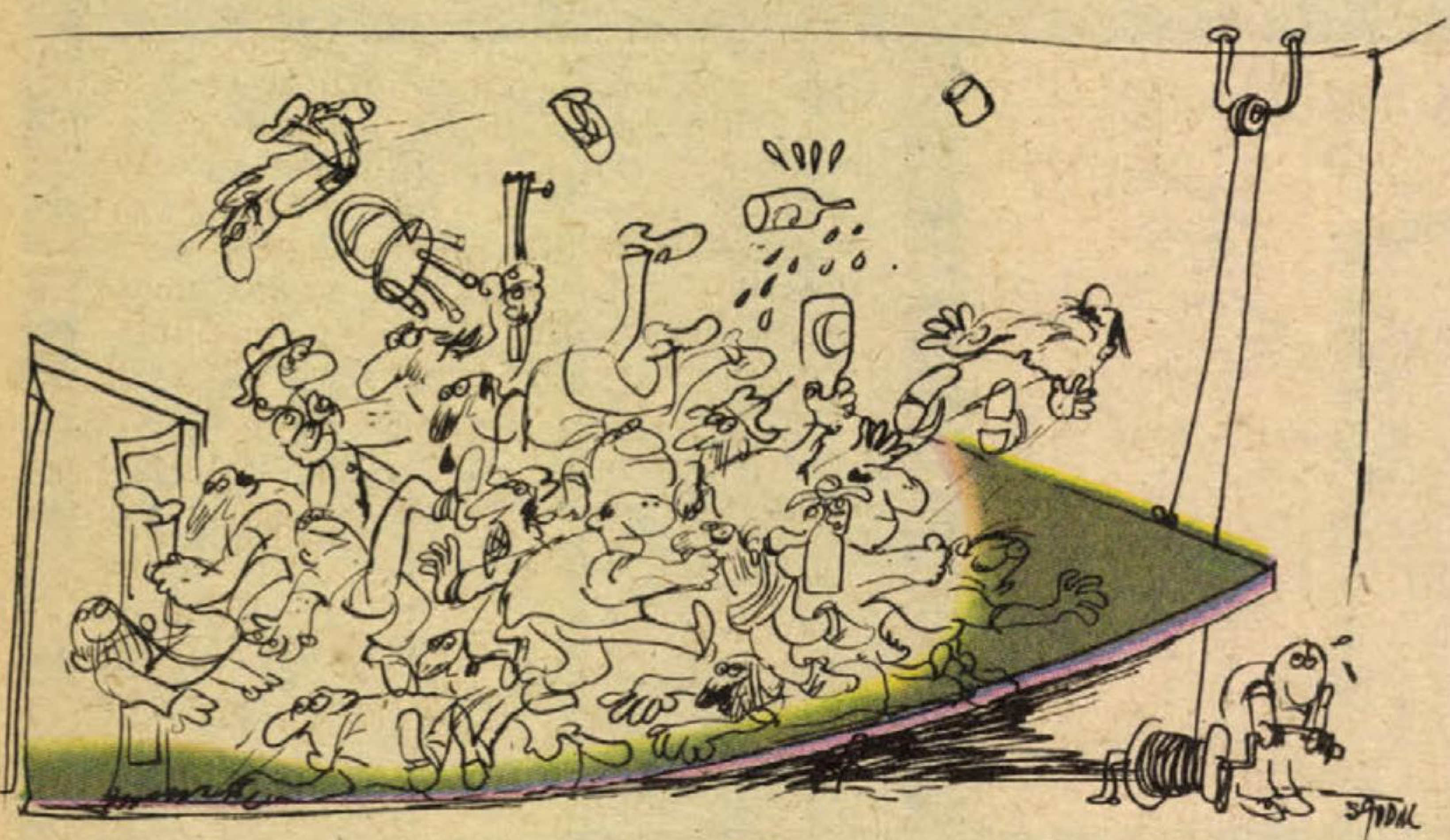

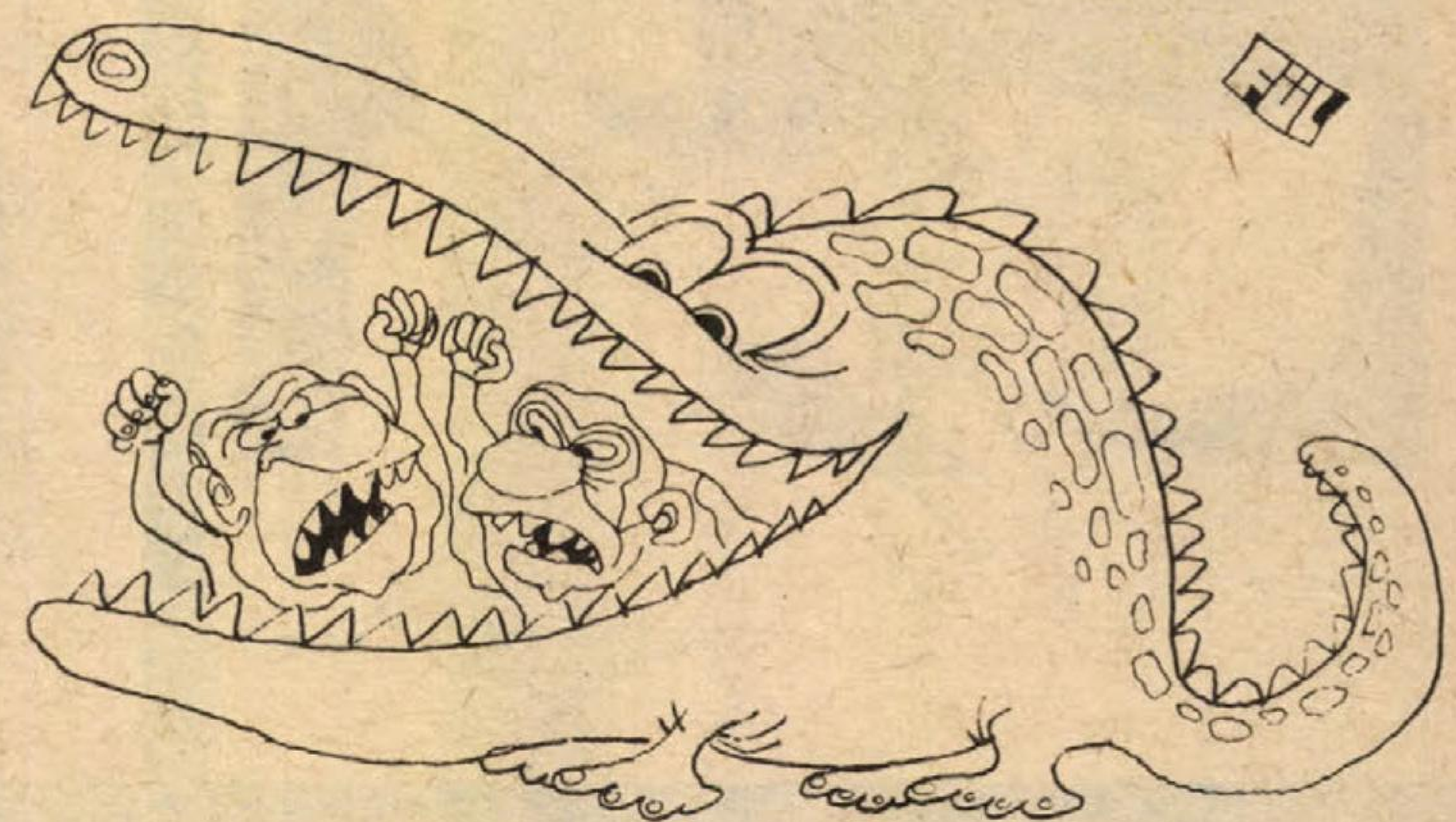
VERE-KEDÉS

HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
FÜLÖP,
DALLOS,
LEHOCZKI,
VÁRNAI

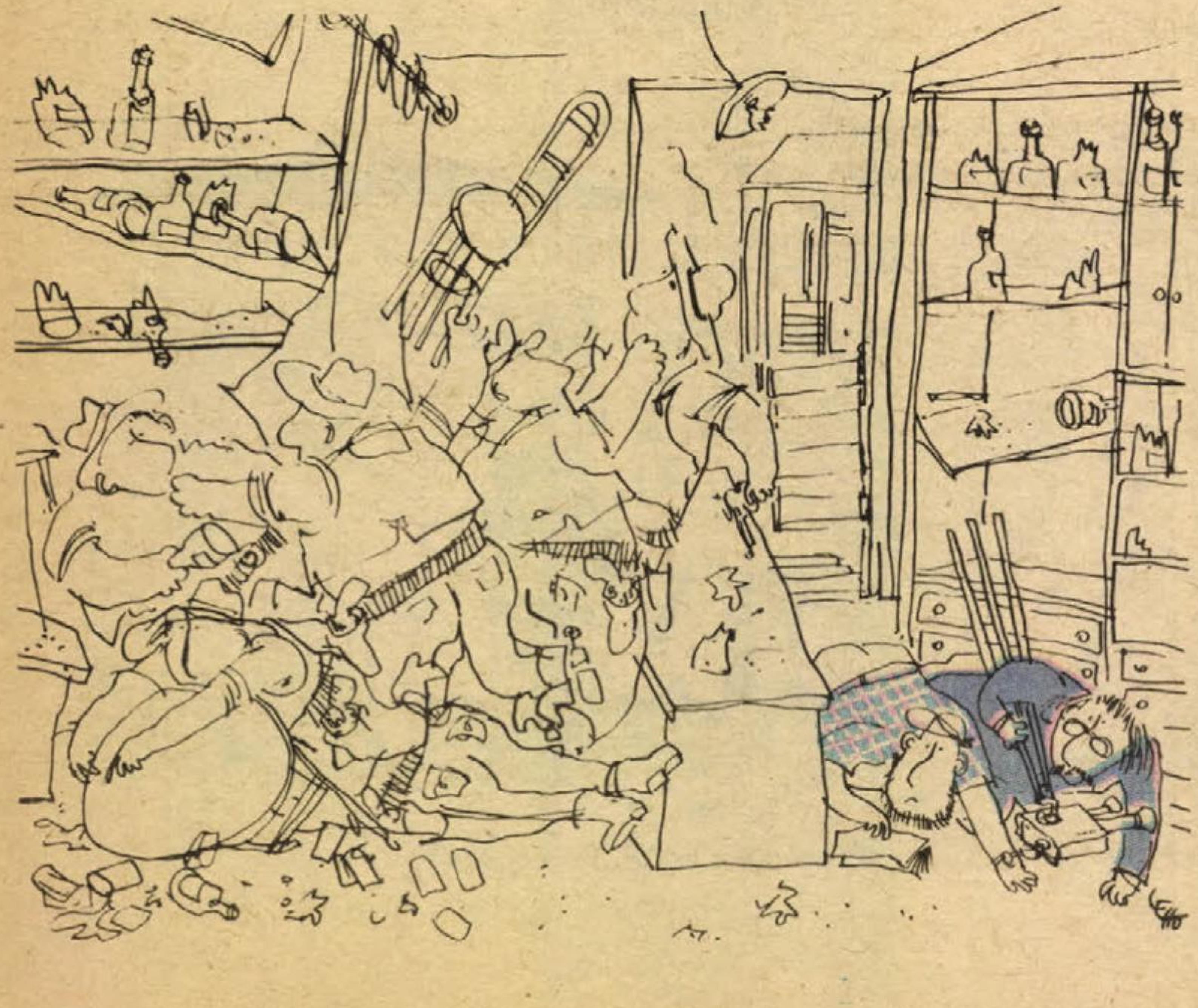

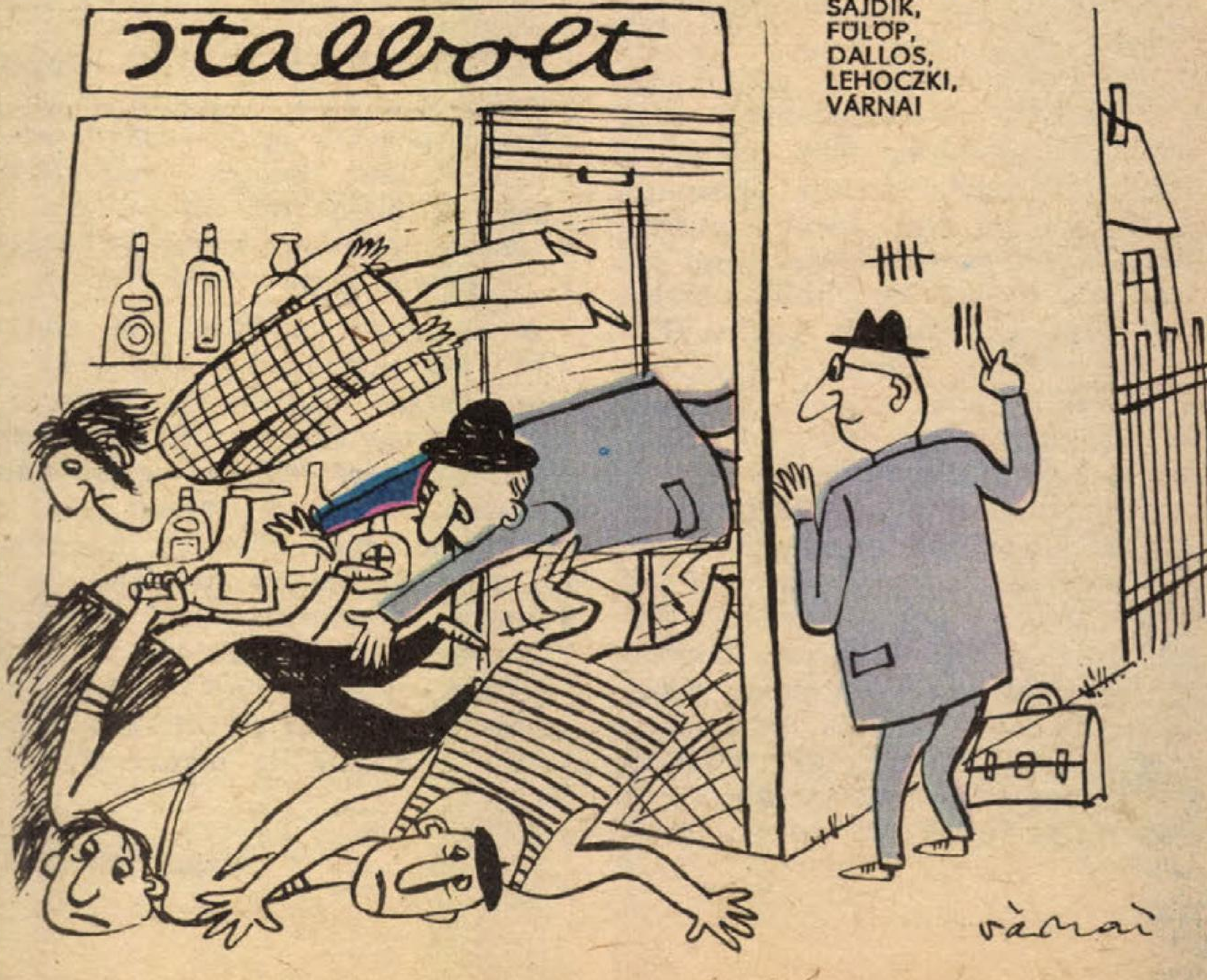

IMPORT HUMOR

A NAGY MŰTÉT

LENNI, VAGY NEM LENNI

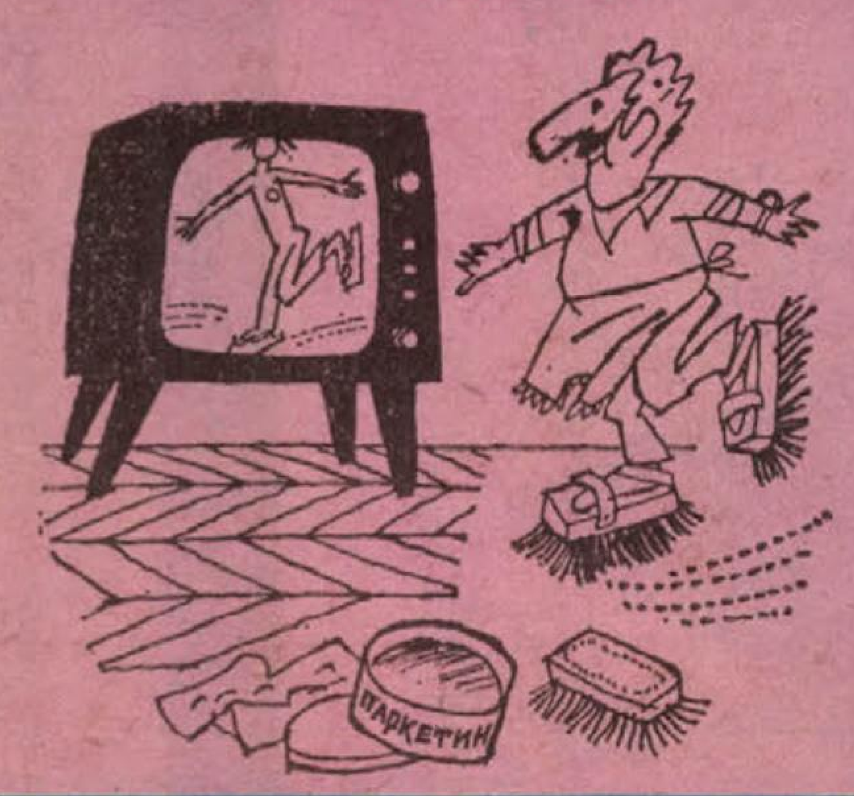
HA NEM CSURRAN, CSEPPEN

KEZDŐ ZENÉSZ

A TELEVÍZIÓ ÁLDÁSA

HORGÁSZOK

NEM VAGYUNK SZINKRONBAN

A *Száll a kakukk fészkére* című világsikerű filmet a Toldi moziban már láthatják a budapesti nézők. Hirdetik: ez még az eredeti angol szöveg, magyar feliratokkal. A magyarra szinkronizált változatot őszre ígérik. A Vígszínház *Kakukkfészek* előadásaira minden jegy elkelt, elkel.

Ismeretes: a film és a dráma egyaránt *Ken Kesey* regényéből készült. Az sem titok: a regény magyar fordításban már régebben megjelent (el is fogyott). Kevesebben tudják — az új kiadás készül! Az Európa Kiadó tájékoztatása szerint kibocsátása 1977 harmadik negyedére tervezett...

Ami töprengésre késztet: vajon a már lefordított, s régebben is kelendőnek bizonyult könyv újbóli kinyomtatását miért nem tudták előbbre — mondjuk a vígszínházi premier hetére — időzíteni? A tervezett bemutatóról, mint ahogy a film kiérdemelt, elnyert Oscar-díjairól, az író honorárium-peréről, majd a produkció magyarországi átvételéről a legkülönbözőbb budapesti újságok, hetilapok, az Esti Hírlaptól a Film, Színház, Muzsikáig hírt adtak. Tehát a kiadó illetékesei, ha csupán egy kissé odafigyelnek — egy városban élnek —, egyeztethetik a dátumot a Vígszínházzal, a MOKÉP-programozóval. S akkor a filmet, színdarabot már élvező szerencsések bizonyára azonnal vettek — vehettek! — volna könyvet is. S bizonyosan vásárolnák sokan a jegyhez nem jutottak, akik eddig még sem színházban, sem moziban nem ismerhették meg McMurphy, a Főnéni, a Főnök és társaik történetét.

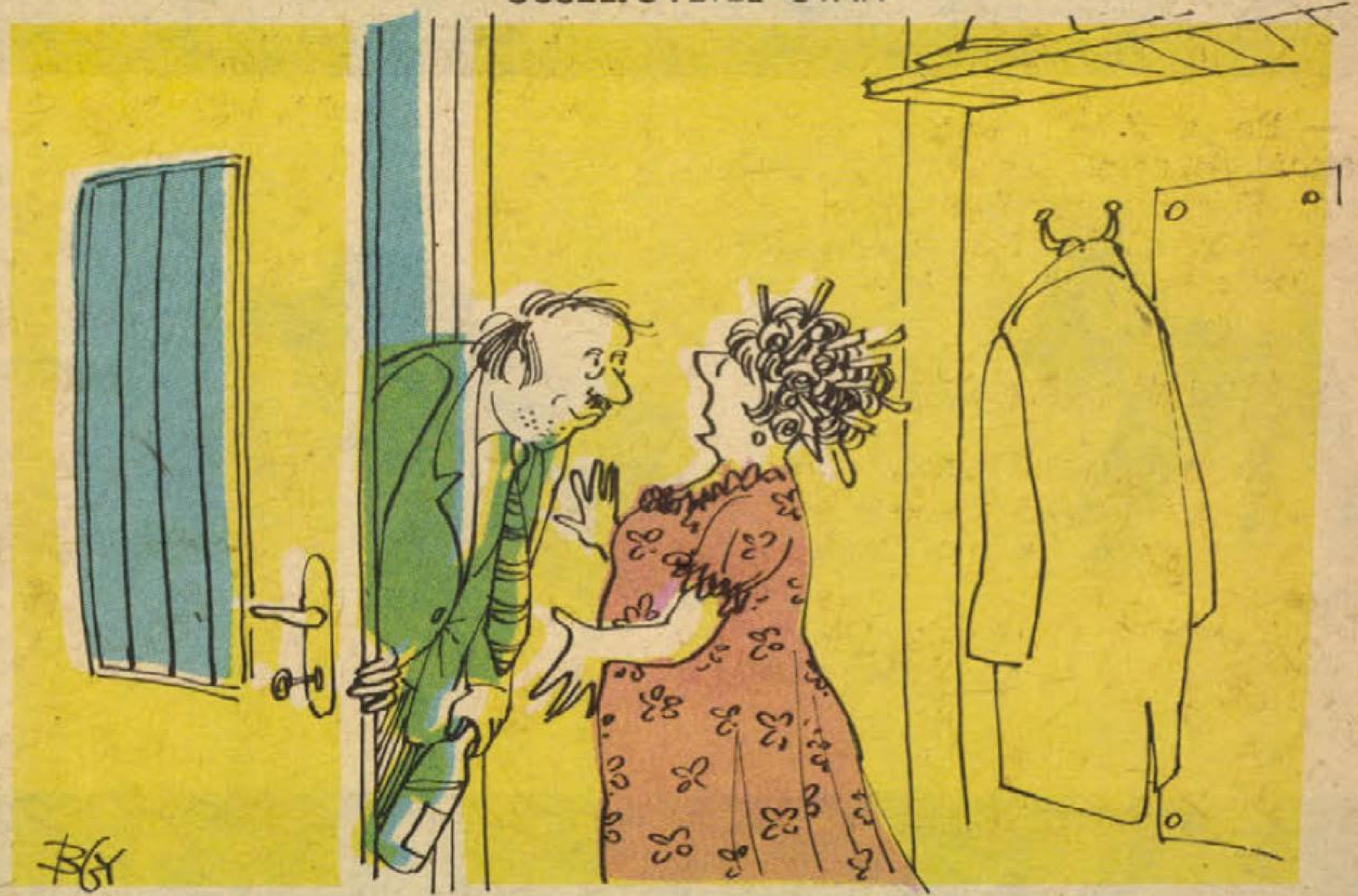
A kakukk-üggyel rokon kiadói „bravúr" a *Kabaré.* Filmen *szintén* világsiker. Magyar színpadon — a Fővárosi Operett Színház a közelmúltban mutatta be — *szintén* ahányszor játsszák, annyiszor biztos táblás ház. S e musical alapja *szintén* irodalom: *Christopher Isherwood* elbeszéléskötete. Sőt, e novellafüzér *szintén* már régebben magyarra fordított, kiadott, elfogyott. Ami *nem szintén:* Isherwood kötete — *szintén* az Európa Kiadó tájékoztatott — újbóli megjelentetését még csak nem is tervezik. Pedig talán szintén akadnának, akik megvásárolnák és elolvasnák a Hitler előtti Németországban játszódó szomorú históriát.

A harmadik példa a *Bal négyes páholy.* Színpadi változat. Thália színházi premier igen — könyv nem. *Kellér Andor* Beöthy életregénye pedig régebben volt. Most nincs — s vajon mikortól kapható ismét? A Magvető szerint: 1978-ban...

A tanulság: a közelmúlt nagyszerű közművelődési pozitívumai, a televízióban sugárzott *Odüsszeia, Forsyte Saga* és több, klasszikus és élő magyar író *képernyőre adaptált* munkája után az *eredeti* mű a könyvesboltokban ezrektől, tízezrektől vásárolt nemes árucikké vált. Tömegek olvasmánya lett. Erkölcsi és anyagi haszon. Csak hát akkor a televízió, a könyv és a közönségigény szinkronban volt. E jó tapasztalatot a kiadók ily hamar elfelejték?

László Miklós

ÖSSZEJÖVETEL UTÁN

– Majd én is beírok valamit a brigádnaplótokba!

MŰSZAKKEZDÉS

– Ki lehetett ez a rendbontó?!

SZILÁNKOK

A TÉVEDHETETLEN

— Béla tévedhetetlen embernek hiszi magát. Ez ostobaság. Rájöhetett volna, hogy egyetlen ember létezik, aki tévedhetetlen, s az, ha nem tévedek, én vagyok.

ALKU

— Adjon, uram, tíz forintot, s az ég áldását kérem önre. Ha nem ad, elátkozom.

— Tessék öt forint, és tanúsítson semleges magatartást.

ZÁRÓRA

— Kedves vendégek, tessék gyorsan berúgni, mert tíz perc múlva záróra.

HIRDETÉS

PARKOLÓHELY, IGÉNYESNEK FÉLÓRÁRA ÁTADÓ!

UNALMAS MECCS

— Olyan unalmas volt a tegnapi mérkőzés, hogy a férjem elaludt a meccs alatt. Ebből még kellemetlensége is lehet...

— Miért?

— Ő volt a jobbszélső.

ŐSZINTESÉG

— Van egy jó hírem a számodra, de semmi kedvem, hogy elmondjam, mert irigy természetű vagyok.

FEJLŐDÉS

— Én a zenehallgatást az alapoknál, Bachnál, Brahmsnál kezdtem. Fokozatosan eljutottam oda, hogy ma már a Csárdáskirálynőt is tökéletesen értem.

ELFOGLALT EMBER

— Az a gyanú merült föl ön ellen, hogy ittasan vezette a kocsiját. Szíveskedjék a szondába fújni.

— Kérem, én nagyon elfoglalt ember vagyok. Talán majd inkább a titkárnőm.

TERVEZGETÉS

— A mi vállalatunk veszteséges vállalat. Távlati terveink között szerepel: mindent el fogunk követni, hogy ne legyen még veszteségesebb...

ILYEN IS VAN

— Mi hidegen, megfontoltan, érdekházasságot kötöttünk. Aztán kiderült, hogy a feleségemnek nincs vagyona, nekem nincs főbérleti lakásom. Így aztán a kapcsolatunk átalakult szerelmi házassággá...

GÁLÁNS FÉRJ

— A férjem minden fizetésnapon egy nagy csokor rózsával lep meg.

— Gáláns ember!

— De ezen kívül egy vasat sem ad haza.

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

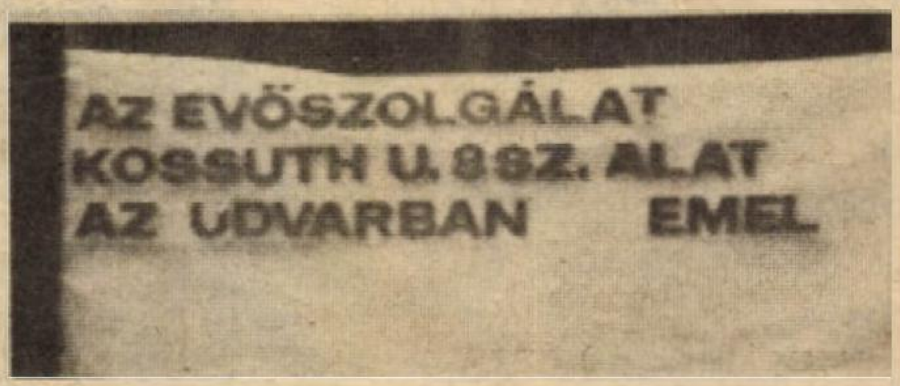
Ebeknek?

(Szegeden fotózta Reiner Lajos)

A RENDŐRSÉG FELHÍVÁSA. A Városi Rendőrkapitányság kéri, jelentkezzen az az ismeretlen sértett, saját érdekében, akit 1976. május végén a Rákóczi út és a Szabadság utca kereszteződésében levő cukrászda előtt az esti órákban ismeretlen tettesek leütötték, karóráját, pénztárcáját elvitték. Egyben kéri a rendőrség a lakosságot, hogy aki az esetről tud, vagy tudomást szerzett, szintén jelentse azt a kapitányságon.

Tökéletes bűntény!

(A Termelőszövetkezetek Lapjából nyírta Szabó Sándor, hajdúböszörményi olvasónk)

Reméljük, nem az ételárakat!

(Székesfehérvárott fotózta Mórocz Istvánné)

VÁRHATÓ IDŐJÁRÁS ma estig: kevés nappali felhőképződés, néhány helyen gyenge záporral, eső nélkül. Mérsékelt, napközben fokozatosan

Alkonyat után pedig többórás napsütésre lehet számítani!

(A Szolnok megyei Néplapból ollózta Győrfi Sándor mezőtúri olvasónk)

HOL HIBÁZTAM EL?

Hogy hol hibázta el? Megítélésünk szerint ott, amikor ezeket a betűket normális olvasó számára tervezte.

(A Nők Magazinjában fedezte fel Csizmás Margit, zalaegerszegi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Múlt szerdán: negatív nézőszám

Még az sem volt ott, aki el sem ment?

(A Dunántúli Naplóból ollózta Keresztény Béla, pécsi olvasónk)

– Legalább várd meg, amíg elérjük a kempinget!

Aszongyák

hogy elvetették az athéni Akropolisz szennyezés és egyéb ártalmak ellen üvegburával való megvédésének tervét, mert az túl drága lenne, az UNESCO műemlékmentő terve viszont sokkal olcsóbb.

Érdekes dolog ez, hajdanában az idő vasfogáról beszéltek, ma, modern korunkban (magyarul, bár ez kissé furcsán hangzik, korszerű korunkban) bármennyire képzavarnak hat is, már a levegő vasfogáról is beszélhetünk, a nagyvárosi levegő vasfogáról, mert ez a levegő most él diétán, úgy eszi az épületeket, mint ínyenc a kaviárt, éppen csak hogy nem csámcsog hozzá, nem falánkságból és mohóságból eszi, csak azért, mert ebben a levegőben minden van — nem vagyok levegő-szakember, lehet, hogy tévedek, nagyvárosban élek, hát honnan ismerném a levegőt? —, füst, korom, benzingőz, szénoxid vagy szénmonoxid, nem tudom pontosan, hogy hívják, csak beszívom, tehát ebben a levegőben minden van, csak levegő nincs, he Periklész a jövőbe látott volna és elképzelt volna egy modern nagyvárost (de hát ehhez szegény volt az ógörög fantázia), nem Athénban dolgoztatta volna Iktinoszt és Kallikratészt meg a nagy szobrászt, Pheidiaszt, hanem egy olyan helyen ügyködtette volna őket, ahol nem épülhet modern világváros, például egy mocsár vagy egy homokpuszta közepén, igaz, hogy ott az Akropoliszt se lehetett volna felépíteni, tehát Periklészt nem érheti szemrehányás, ő nem tudhatta, hogy a huszadik században 40 millió dollárba fog kerülni a csodálatos alkotások megmentése, de még az olcsó (olcsó? hm) UNESCO-terv szerint is 15 millió dollárba, honnan is tudhatta volna, hiszen az ő idejében még nem volt felfedezve Amerika, következésképpen a dollár sem, Periklész boldog ember volt, de maradjunk az Akropolisznál.

Hát nem meglepő, hogy csaknem két és fél évezred után kell rendbehozni egy épületcsoportot, és nem két héttel az átadása után?

(gergely)

A vállalati igazgató kedvetlenül öltözködik este, és azt mondja a feleségének:

— Egyáltalán nincs kedvem elmenni a vállalati összejövetelre.

— Nyugodtan elmehetsz — feleli az asszony. — Te már igazgató vagy, bárkit untathatsz.

*

A feleség szól a férjhez:

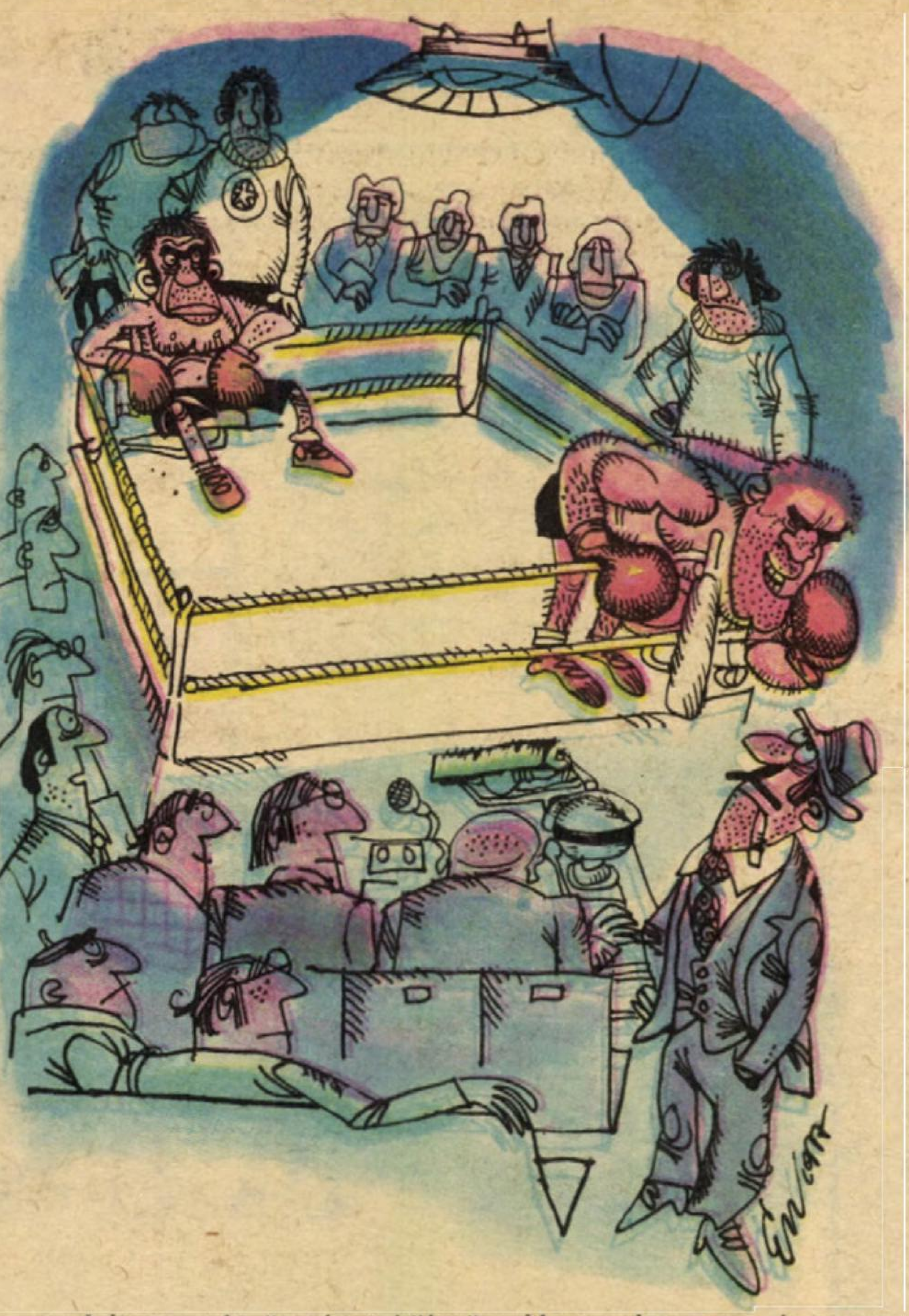
— Átugrom egy percre a szomszédasszonyhoz. Ne felejtsd el minden félórában megkeverni a levest!

*

— Hallottam, hogy megnősültél.

— Egészen hozzátok elhallatszik?

BIZTOS DOPPINGSZER

— Adtam neki ötszázat kölcsön. Nem adta meg, és most leverem rajta!

Előnyös hátrány

— Egy kicsit hülye vagyok már — mesélte tegnap F. igen vidám hangulatban —, de senki ne mondja nekem, hogy a memóriazavarnak nincsenek előnyei. Délelőtt tíz órakor ugyanis bementem a Háry Filmszínházba és vettem estére két jegyet az „Egy malabár éjszaka" című filmhez. Nagyon megragadott ugyanis a mozi előtt a film plakátja és a kirakatban kitett filmkockák. Kedvemhez hozzásegített a memóriazavarom, persze.

— Hogy értsem ezt? — kérdeztem F.-től.

— Úgy értsed — magyarázta F. —, hogy tökéletesen kiment a fejemből, hogy mit olvastam tegnapelőtt erről a filmről a „Déli Harangszó" című napilap filmkritikusától. Ma előkerestem, azt írta a kritikus, hogy a malabár éjszaka bárgyúság, úgy, ahogy van. Ha akkor, a mozi előtt eszembe jutott volna az előző napon olvasott kritika a filmről, biztosan nem megyek be a moziba, jegyet venni rá. Hacsak nem jut eszembe, hogy mit írt a malabár éjszakáról egy héttel előbb a „Hangosfilm" című hetilap.

— Olvastad?

— Persze, hogy olvastam — felelte F. —, de mondom, hogy teljesen hülye vagyok, úgy elfelejtettem, mintha sosem olvastam volna, hogy mit írt.

— És mit írt?

— Azt írta, hogy démonikus erejű, és a női főszereplő, Zuzy Fifth négy Oszkár-díjat kapott érte: egyet a játékáért, egyet az úszásáért a hullámtörésben, egyet az aktjáért és megnyerte a film legjobb férfi szerepéért adott Oszkárt is, amikor bajuszt rajzolt magára a tükör előtt. Ha eszembe jutott volna ez a kritika akkor, amikor elvehette volna a kedvemet a filmtől a „Déli Harangszó", talán mégsem befolyásolt volna, hogy ne váltsam meg a jegyemet rá, de hát sem erre nem emlékeztem, sem arra.

— De arra csak emlékeztél — kérdeztem F.-et —, hogy az „Egy malabár éjszaká"-t a Grönlandi Fesztiválon mutatták be? Minden újság megírta.

— Már hogyne olvastam volna — bólogatott F. —, sőt, utólag még az is eszembe jutott, hogy piros ceruzával aláhúztam a cikkben azokat a filmeket, amelyeket feltétlenül meg akarok majd nézni, hogy el ne felejtsem. Akkor felsorolta az újság azokat a jobbnál jobb filmeket, amelyeket átvettünk a Grönlandi Fesztivál filmjeiből, vagy huszonötöt. Emlékszem, hogy mennyire örültem a sok jó filmnek. És tudod, hogy miért örültem annyira? Mert olyan hülye vagyok újabban, hogy az már nem is igaz, mert arra sem emlékeztem, hogy mit írtak a Gröndlandi Fesztiválról azok az újságírók, akik ott voltak a fesztiválon. Azt írták, hogy nem látták egyetlen jó filmet sem, láttak egy félig jó filmet, meg egy filmet, amelyik nem volt mégsem olyan rossz, mint amilyen lehetett volna. De én persze elfelejtettem, hogy milyen rossz filmeket vetítettek a fesztiválon, azért örültem, hogy olyan sok jó filmet vettünk át a fesztiválról. Amit persze szintén elfelejtettem.

— Végül is milyen volt az „Egy malabár éjszaka" — kérdeztem.

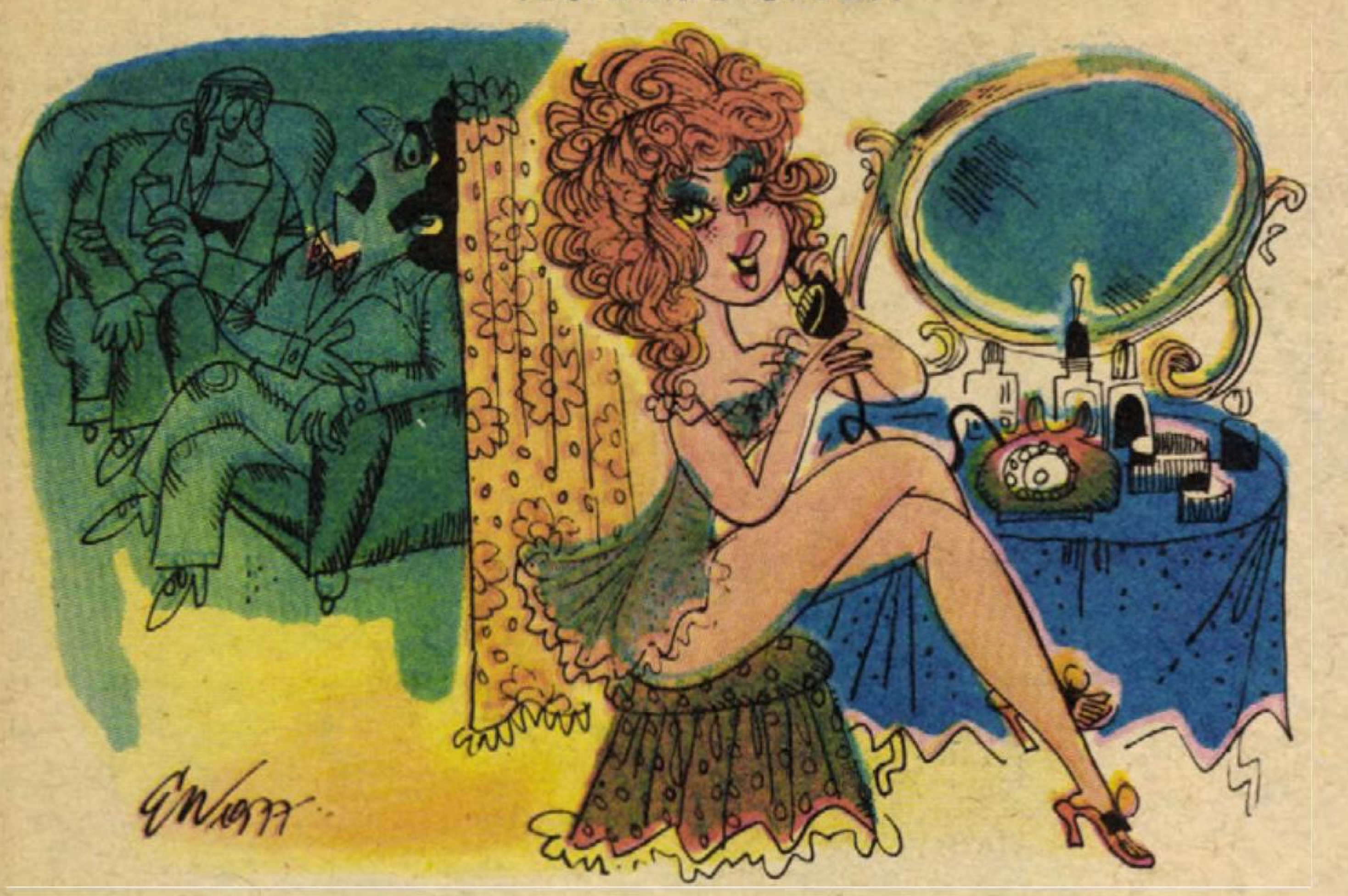
— Nem tudom — mosolygott F. — Tökéletesen kiment a fejemből, hogy délelőtt vettem két jegyet estére, és elmentem kártyázni, nyertem száztíz forintot. Ha a memóriám csak egy kicsivel is jobb, eszembe jut a mozijegy és nem nyerek száztíz forintot, még ma is bosszankodnék miatta.

— Figyelj ide — mondtam F.-nek: — ha elmégy a moziba, akkor nem kártyáztál volna, nem nyertél volna száztíz forintot, tehát nem volna min bosszankodjál még ma is, miatta.

— Látod — kiáltotta boldogan F. —, ezt is elfelejtettem!

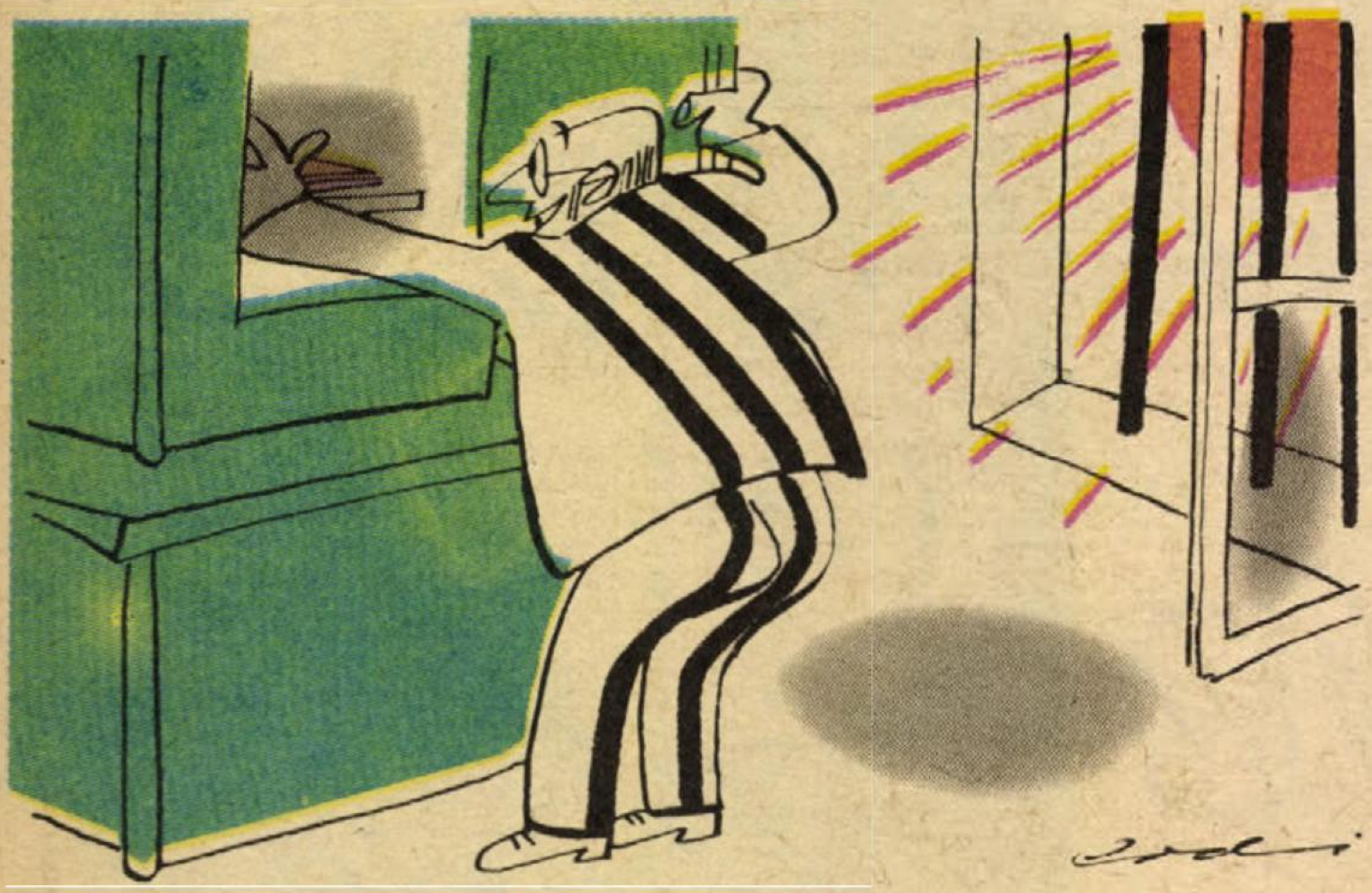
Somogyi Pál

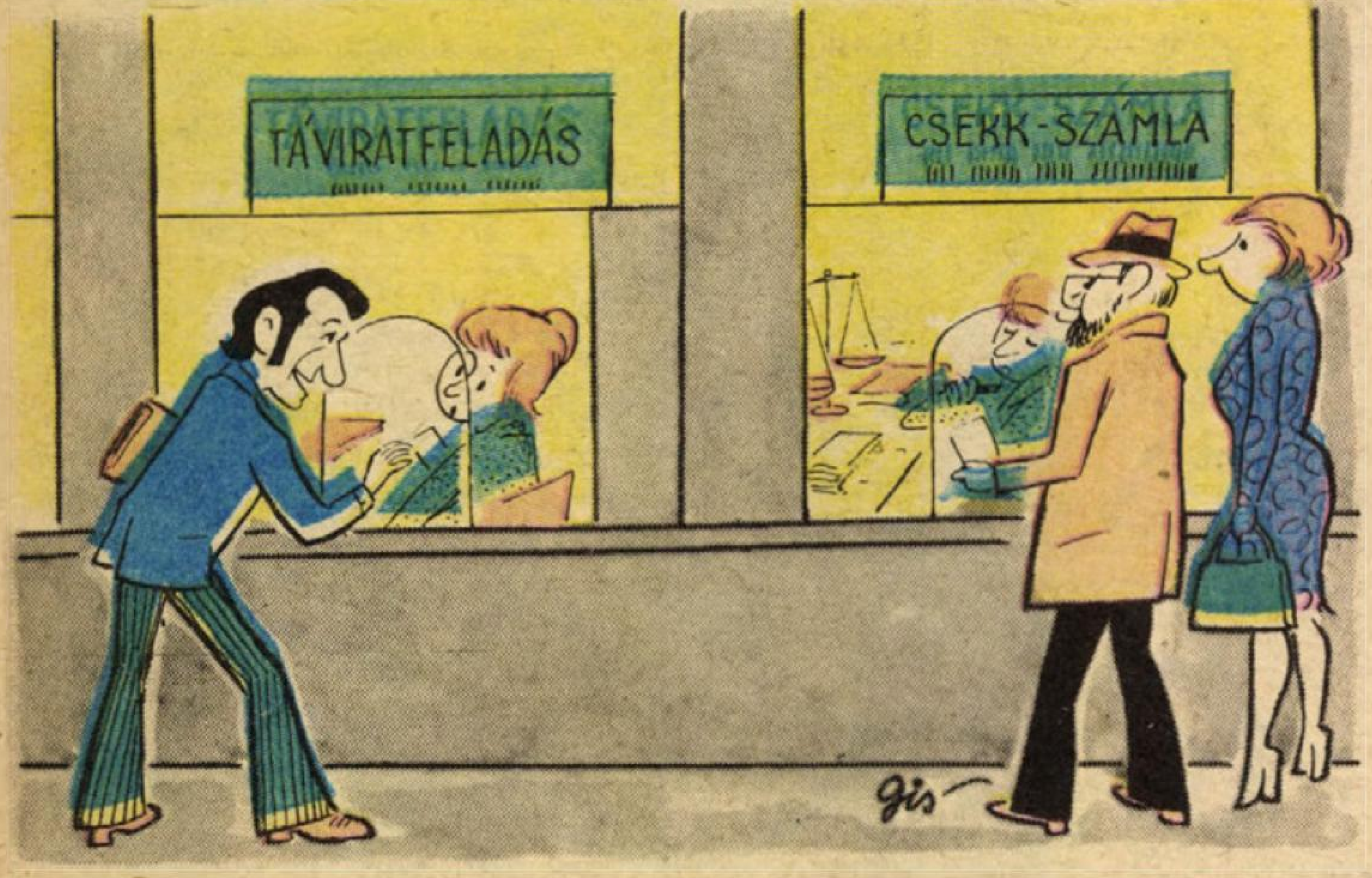
TECHNIKAI CSODA

– Fantasztikus, a feleségem még mindig a barátnőjével beszélget, pedig már két napja beázott a vonal!

ÁRNYJÁTÉK

– Ha megengedi, magam kézbesíteném, hogy időben megkapja a címzett...

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-23 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

A májusi (5. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

— És miként tudott segíteni magán?

— Úgy, hogy a számba sírtam.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Pató Illés, 1013 Budapest, Attila u. 47.

Németh Attila, 8900 Zalaegerszeg, Kossuth u. 39.

Kárpáti Márta, 1072 Budapest, Rákóczi út 6.

A nyereményeket postán elküldjük.

ÉTTEREMBEN

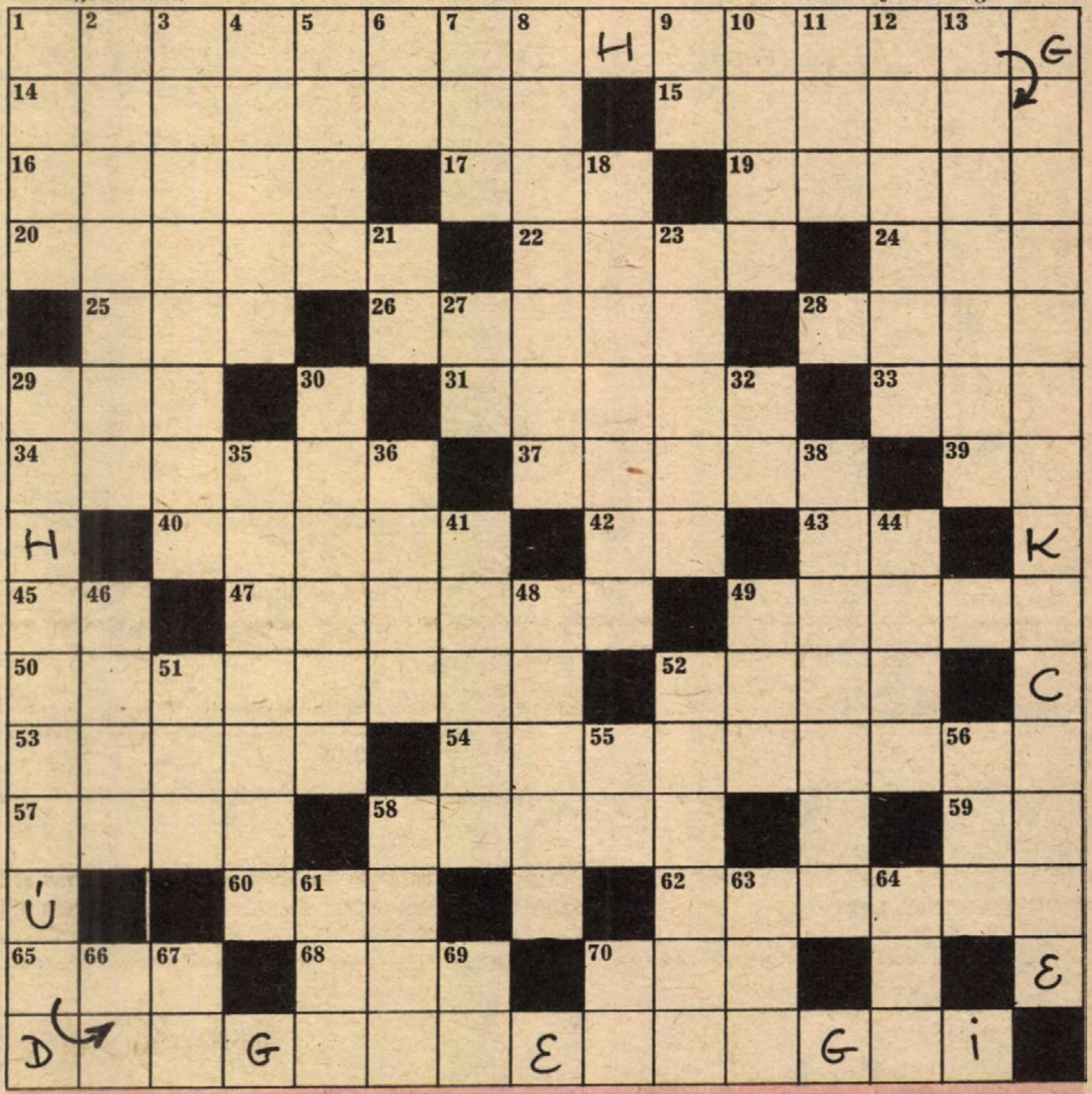
Az alábbi rövid beszélgetés egy étteremben folyik, a vendég és a pincér között. A vendég: — Vízszintes 1. A pincér: — Függőleges 29. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 13-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. A déli menü egyik fogása
15. „Patkányfogójáról" híres város az NSZK-ban
16. A rovarok rendjébe tartozik
17. Termelőszövetkezet
19. Római császár volt, meggyilkolták
20. A borbélynál megszokott várakozási idő
22. Nagy francia író
24. Nem szűk
25. E-vel: lendület
26. Magyar királyné, II. Béla felesége
28. Régebben ez volt a függőleges 8
29. Mario ... Monaco
31. Fordítva: a futballista szokott
33. Csatorna a Dunántúlon
34. A tolvaj kezéről mondják
37. Az egyik angol királyi herceg
39. A. N.
40. Jós, az ókori Rómában
42. Helyrag
43. S. H.
45. Rokon magánhangzók
47. Női név (egyébként: királynő latinul)
49. A szaktárs bizalmas megszólítása
50. Aki valakinek az érdekében beszél
52. Sziget a Csendes-óceánban (USA-támaszpont)
53. Ami bántja az ember önérzetét
54. A jó ülőhely
57. A Duna mellékfolyója Romániában
58. Pépes étel népies neve
59. G. I.
60. Gyorsan repül, de nem madár
62. A pikkelyes hüllők egyik alrendje
65. Szófaj
68. Fémet tartalmazó ásvány
70. Hosszú ideje

FÜGGŐLEGES

1. A hajnali nap gyakori jelzője
2. Felelőtlen, komolytalan
3. A kilőtt lövedék útja
4. Elsimít, eltussol
5. Tenger — németül
6. E. V.
7. A német ábécé utolsó betűje
8. Férjezett nő
9. U. H.
10. A skandináv irodalom jellegzetes terméke
11. Mutatószó
12. Széles vállú, izmos felsőtestű
13. Európai állam
18. Hangszer
21. C. I.
23. Petrarca imádottja volt
27. A lítium vegyjele
30. „Pertu viszonyban levő"
32. Vallás röv.
35. A pesti városligetben a mai Vidám Park elődje volt
36. A színházi előadás egyik részvevője
38. Fehér virágú erdei kúszónövény
41. Német költő (1875—1926)
44. Bekapta!
46. A Szeged környékiek beszédére jellemző
48. Női név, egy Jókai-regényből is ismert
49. Francia író a 19-ik század első felében
51. Országos Rendező Iroda
52. A növény fontos része
55. N. P.
56. ...ista (csak önmagával foglalkozik)
58. Meztelen
61. Harangszó jelzi
63. Kis Ágnes — fordítva
64. Vissza: Napóleon híres marsallja
66. A germánium vegyjele
67. Német tojás
69. C. H.
70. Részvénytársaság

A JÓ HÁZASSÁG TITKA

című rejtvényünk megfejtése:

„Mindent úgy csinál, ahogyan akarja és mindent úgy akar, ahogyan én."

100—100 forintot nyert:

Máté Jenő, 1055 Budapest, Nagy Ignác u. 5—11.
Fiala József, 2678 Csesztve, Kossuth u. 59.
Leczkésy Margit, 9022 Győr, Árpád út 38/A.

A nyereményeket postán küldjük el.

SZŰR-SZABÓ JÓZSEF:

